

சிரித்திரன்

இரத்தினச் சிரிப்பு
குத்துவிளக்கில்
— எம். எஸ். இரத்தினம் —

CHIRITHIRAN

● A CARTOON MAGAZINE

நாடகச்சுறை ஏடு

ஷ்டாபர் 1970

விலை சதம்

-45-

உங்களுக்குத் தேவையான காய்கறி வகைகளுக்கு

விறைம் செய்யுங்கள்

திரிப்போலி சந்தை

“படுக்கை நொந்தத்தடி சகியே!”

இந்த இரத்த பாசத்தினரை
இன்றே ஒழித்துக்கட்டுங்கள்!

“ றன்பக் ”

முட்டைப்பூச்சி மற்றும் கொச் போன்ற
விஷக்கீருமிகௌ பூண்டோடு அழிக்கவல்லது.

தயாரிப்பாளர்கள்:

அப்புல்லா இந்டஸ்றீஸ்

அந்ட பேப்பர் பேக்ஸ் உற்பத்தியாளர்கள்

72, பாபர் வீதி — கொழும்பு-13

எங்கள் பிள்ளைக்கு பாடசாலையில் இடம் கிடைத்துவிட்டது. ஜே! ஜே!

அன்று ஆசிரியர்

இன்று ஆசிரியர்

எஸ். ராஜேஸ்வரி, 31. சிரிசமனு
ராம வீதி, கலகிசை.

கே: கொழுக்கும் ஆசை
மீசைக்கும் ஆசைன்பதன்
அர்த்தமென்ன?

ப: சீதனமும் வேண்டும்
சிங்கார நாச்சியும் வேண்டும்
என்பதுதான்.

க. நவரத்தினம், கோரமோட்டை,
நெடுஞ்சௌரி.

கே: பெரியார்களின்
கொள்கைப்படி ஒழுகாமல்
அவர்களின் நினைவுதினங்களைக்
கொண்டாடுவதன் அர்த்தம்
என்ன?

ப: எட... பொய்ச்சாட்சி
சொல்லபவன் அரிச்சந்திரனுக்கு
வேஷும் போடக்கூடாதா என்ன?

த. தங்கவேல், மெயின் வீதி,
ஹம்புத்தளை.

கே: பல இழந்த கிழவர்
பருவ மங்கையரைப் பார்ப்ப
தின் மர்மமென்ன?

ப: 'அந்தநாள் ஞாபகம்
வந்ததே நண்பனே நண்பனே.'

பரிசுக் கேள்வி

க. சி. கணேசன், 118, மெயின் வீதி, கொழும்பு.

கே: சுமைதாங்கி க்கும் தாலிக்கும் உள்ள வித்தியாசம்
என்ன?

ப: பலருடைய சுமையைத் தாங்குவது சுமைதாங்கி.
கற்பெண்ணும் சுமையை மட்டும் தாங்குவது தாலி.

எம். ஐ. ஏ. கீதீப், வாட் இலக்கம்
11, வயனியா.

கே: பரிட்சையில் சித்திய
டையாத மாணவனுக்கும்
தேர்தலில் தோல்வியடைந்த
வேட்பாளருக்குமுள்ள வித்தியாசம் என்ன?

ப: ஒற்றுமையுண்டு... இரு
வரும் தப்புக்கணக்குப் போட்டியுக்கிருர்கள்.

மோகன் குமார், 194, திம்பிரிக்
கண்யாய வீதி, கொழும்பு. 5

கே: அந்தக் காலக் காது
லுக்கும் இந்தக்காலக் காதலுக்கும் உள்ளவித்தியாசம் என்ன?

ப: அந்தக் காலக் காது
லுக்கு கட்டுப்பாடு இருந்தது;
குடும்பக் கட்டுப்பாடு இல்லை.
இந்தக் காலக் காதலுக்கு கட்டுப்பாடு இல்லை. குடும்பக் கட்டுப்பாடு உண்டு.

பொ. இரத்தினசியகம், ஸ்ரீமோ
கன், சந்தை மேற்கு ஒழுங்கை,
பருத்தித்துறை.

கே: மறைந்திருந்து தாக்கு
வது அல்லது நேருக்கு நேர்
தாக்குபவன வீரன்?

ப: மறைந்திருந்து தாக்கு
வது, வெற்றிகரமாகப் பின்வாங்கு
வது இவைதானே இன்றைய
போர் வீரர் போர் முறை.

ப. ஜிவாலன் கிளிநோச்சி.

கே: தமிழ் சினிமா நடிகை
கள் கற்புள்ளவர்களா?

ப: நடிகைகளென்ன நடி
கர்களும் கற்புள்ளவர்கள்...
அவர்களைத் தீடின்டாது. தீ
பற்றி எரியும் பங்களா வக்குள்
ளால் கதாநாயகன் கதாநாயகி
ஒரு மயிர்கூட்டுக்கருகாமல் வெளி
வந்து காட்சி அளிப்பதைக்
காணவில்லையா?

தான் யூதர்கள், நூற்றுடன்.
கே: தங்களிடம் நிறைய
பதுக்கல் பணம் இருந்ததாமே

ப: பதுக்கல் பணமிருந்தால்
பதில் சொல்லும் வேலையை நான்
ஏனெய்யா செய்கிறேன்.

ச. சாநேசன், 14, பண்ணைவீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

கே: பருவப் பெண் ஒருத்தி
பக்கத்தில் நின்றால் பார்ப்பவர்
களின் மனதில் என்ன வரும்?

ப: பக்கத்தில் வேறுயாரும்
நிற்கிறார்களோ என்ற ஏக்கம்
வரும்.

ச. தங்காஶா, பருத்தித்துறை.

கே: நாகரீகம் என்ப
தென்ன? அநாகரீ க மென் ப
தென்ன?

ப: பிரயோசனமான
தைச் செய்வது அநாகரீகம். பிரயோசனமில்லாததைச் செய்வது
நாகரீகம். கத்தரி உண்டுபண்ணு
வது அநாகரீகம்... கற் ற ளை
உண்டு பண்ணுவது நாகரீகம்.

ஷ. என்னியு, ஜௌ, கறுவளான்,
இளவாஸீ,

கே: கம்பனை பாரதியா கவி
நயத்தில் சிறந்தவர்?

ப: உயிரோடு இருப்பவர்
களைத்தான் நாம் சின்டுமுடித்து,
வேடுக்கை பார்க்கிறோம்.....
இறந்துபோனவர்களின் ஆவி
சளையும் சின்டு முடித்து விடவா
விரும்புகிறீர்.

ஸ்ரீதாஸ், மெயின் வீதி, மாதத்தோ.

கே: தமிழருக்கெனக் கட்சி
களிருந்தும் ஒரு போராட்டத்
திலும் வெற்றியடையாத கார
ணமென்ன?

ப: தமிழ்க் கட்சிகள் சரியான நேரத்தில் தவறான நடவடிக்கையையும் தவறான நேரத்தில் சரியான நடவடிக்கையையும் எடுப்பது காரணமாக இருக்கலாமல்லவா?

ஏ. எஸ். இப்ரஹீம், ஆஸிப் வீதி,
முதூர் 6.

கே: கடவுளை ஏழை கள்
தொண்டன் என்கிறார்களே.
அவர் பணக்காரருக்கு தொண்டங்க இருப்பதில்லையா?

ப: காசே தான் கடவுள்பா அந்தக் கடவுளுக்கும்
அது தெரியும்பா.

க பாலசுந்தரம், பூவரசங்குளம்.

கே: பெண் னெண் ரூ ல்
பேயும் இரங்கும் என்பதன்
அர்த்தமென்ன?

ப: நடக்கமுடியாத, இருக்க
முடியாத இறுகிய சட்டையை
அணிந்து பெண்கள் வருந்துவ

தைப் பாரததால் பேயும் இரங்கும் என்பதுதான் அர்த்தம்.

எஸ், சிவநாதன், கொடி காமம்.

கே: மகுடியாரே நீர் விரும்புவது எது? விரும்பாதது எது?

ப; விரும்புவது சன்டல் விரும்பாதது சரண்டல்

கு. சிவகணேஷ், ஹட்டன்.

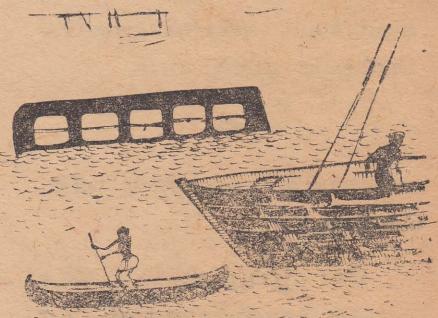
கே: மனித சபாவம் எப்படிப்பட்டது?

ப: மனிதனை நன்றாக அறிந்தவன் மனிதனை நம்பமாட்டான் நாயைத்தான் நம்புவான் என்று ஓர் மேல்நாட்டு தத்துவ ஞானி கூறியிருக்கிறார் தம்பி.

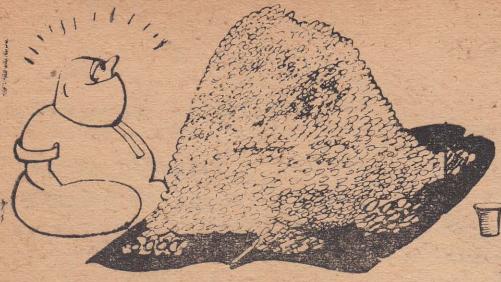

கெல்வி கணகேஸ்வரி, தின்னை
வேலி.

கே: யாழ்ப்பாண பஸ் நிலையம் அன்றையிலும் பார்க்க இன்று முன்னேறியுள்ளதா?

ப: சந்தேகமென்ன... எல்லா பஸ் நிலையங்களிலும் பஸ் மட்டும் ஓட்டமுடியும். யாழ்ப்பாண பஸ் நிலையத்தில் மழை காலத்தில் கப்பலும் ஓட்டலாம்.

தக் கச்சேரி இல்லை..... சாப்பாட்டுக் கச்சேரி உண்டு.

ஏ. எஸ். கமால்தீன், ஆயிசா மன் சில, 11ம் வட்டாரம், வவுனியா.

கே: அளவுக் கதி கமாக செலவு செய்பவர்களைப் பற்றி தங்கள் கருத்தென்ன?

ப: அதிர்ஷ்ட லாபச் சீட் டில் அதிர்ஷ்டமடிக்குமென நம் பிக்கை உள்ளவர்கள்.

நா. சோதிலிங்கம், செம்மலை, அளம்பில், வன்னியூர்.

கே: பெண்ணை மானுக்கு ஒப்பிடுவதா? அல்லது பேய்க்கு ஒப்பிடுவதா?

ப: காதலிக்கும் போது மானுக்கும் கலியாணமானபின் பேய்க்கும் ஒப்பிடலாம்,

எஸ். பாருக், மாத்தறை விதி, வெளிகம்.

கே: இப்பூவுலகில் மனித ஞகத் தோன்றுவதை விட யா மாகத் தோன்றுவது நல்ல தல்லவா?

ப: கூபாய்த்தால் எறிவார்கள். காய்ந்தால் எரிப்பார்கள்.

கே: எமது நாட்ட வரி நின் கலாரசனையைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்?

ப: பாட்டு ரசனை இல்லை..... சாப்பாட்டு ரசனை உண்டு..... கலியாண வீடுகளில் சங்கீ

எஸ். கனகராசா, வவுனியா.

கே: சில பொது ஸ்தாபனங்களில் தமிழ் மொழி இடம் பெறுத்தேன்?

ப: எங்கும் இடம் பெறுமல் இருக்கலாம் ஆனால் அபாய அறி வூப்பு உள்ள இடங்களில் இடம் பெறுவிட்டால்தான் தமிழன் உயிருக்கு ஆபத்து.

எஸ். எம். அதிர்ஜமால், 59/20, பேர்த் வீதி, தெமட்டக்கோடை.

கே: மரணத்தைக் கண்டு அஞ்சம் மனிதன் அடுத்தபடியாக எதனைக் கண்டு அஞ்சகிறான்?

ப: ஐனனத்தைக் கண்டு அஞ்சகிறான். ஐனப்பெருக்கத் தைக் கண்டு மனிதன் அஞ்சகிறான்ல்லவா?

புஷ்பராணி நடேசன், 23, புராண விகார மாவத்தை, கொழுஷபு 6.

கே: உங்கள் முன்னால் திடீரென கடவுள் தோன்றினால் நீங்கள் அவரிடம் கேட்கும் முதல் கேள்வி என்ன?

ப: “முதல்” உள்ளவர்க்கு முதல் தரமான முளையை ஏன் கொடுக்கவில்லை என்ற முதல் கேள்வியைக் கேட்பேன்

எஸ். அன்னபூரணம், சங்கத்தூர் வயல், இயக்கக்கி.

கே: மனதில் உள்ள நினைவுகளை மறப்பது எப்படி?

ப: ஞாபக மறதி உள்ள டாக்டரிடம் மருந்து எடுக்க வேண்டும்.

என். ரி. மூர்த்தி.

கே: பசித்தவனுக்குப் பத்துச்சதம் கொடுக்க விரும்பாத வர் பத்திரிகையில் பெயர் வருவதற்காகப் பல ரூபாய்களைச் செலவு செய்பவர்களைப் பற்றி தங்கள் கருத்தென்ன?

ப: அதைப் பத்திரிகா தர்ம மென்று நினைப்பவர் போலும்.

மு. பாலசிங்கங், பளை.

கே: மனிதனுக்கு தெரிந்த தென்ன? தெரியாததென்ன?

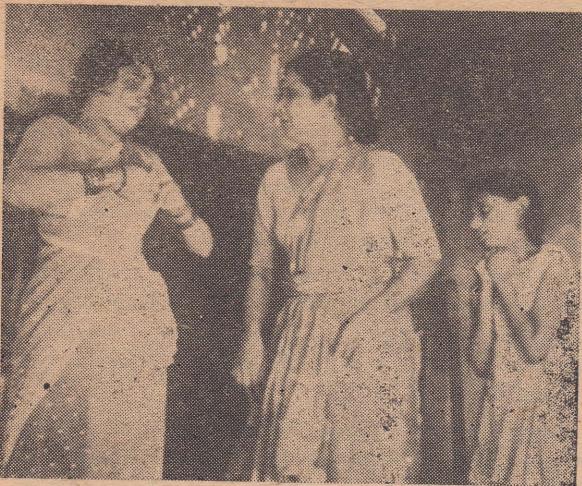
ப: பிழை காணத்தெரியும். பிழைக்கவைக்கத் தெரியாது.

மருடி,

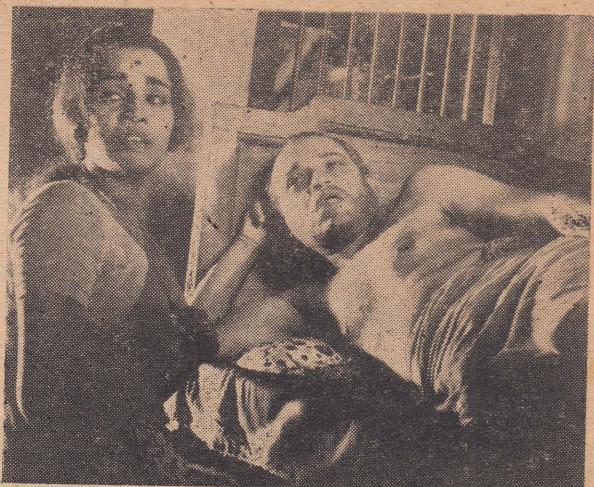
மே/பா. “சிரித்திரன்”
101/4, சென். பெண்டிக்ஸ் தீ
கொட்டாஞ்சேணை.

வி. எஸ். ரி. பிலிம்ஸாரின்

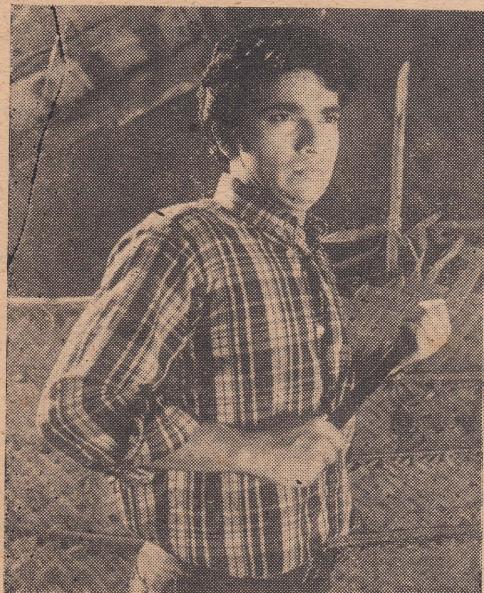
குத்துவிளக்கில்—

நாங்க பட்ட கடன்கள் போதாது எண்டு,
நீயும் அரிசிக்கடன் வைக்கிறியே!
(லீலா, சாந்தி, பத்மா)

நீ யா ரோட் பேசிக்கொண்டு இருந்தனி
செல்வராஜாவோடையா?
(லீலா, பேரம்பலம்)

தாய்மை உணர்ச்சியை உள்ளடக்கிய
பெண்களா இப்படிச் செய்வது?
(ஆனந்தன்)

காதலிச்சவரே என்னை ஏமாற்றுரூரே! பெண்
களை நம்பக்கூடாது என்று சொல்லுங்களே,
ஆண்களே இப்படிச் செய்யலாமா?
(லீலா)

சில காட்சிகள்

கதாகால சேஷ் பம்

மெய்யன்பர்களே!

ஆதென கீர்த்தனரம்பத்
திலே “இன்னிக்கு நம்ம சப்ஜெக்ட்
.....!!”

என்ன மொன மாயிருக்
கேன்னு பார்க்கிறீங்களா?

அதுதான் மெய்யன்பர்களே
மொனத்தின் மஹிமை.

ஆமாம் ஸ்வாமிகளே நீங்க
சப்தம் போட்டு பேசி காலகேஷ
பம் பண்ணியே காலகேஷபம்
நடத்தறுவளாச்சே. நீங்க மொன
னத்தைப்பத்திப் பேசறேனே.
இது என்ன புதுமைன்னு நினைப்
பேள். ஒருத்தன் மொனமாயிருந்
தா அவன் கிட்டே ரொம்ப விஷ

மாத்திரைக்கதை

விலை

மீன் வாங்குவதற்கு மனிதன் சந்தைக்குப் போனேன்.

அங்கே—

ஒரு பெரிய மீனைக் காசு கொடுத்து வாங்கிக் கூடையில் தினித்துக்கொண்டு வீட்டுக்குத் திரும்பினான்.

“நான் எல்லாம் வல்ல மனிதன். நான் நினைத்தால் மீன் வாங்குவேன் - ஆட்டை வாங்குவேன் - கோழியை வாங்குவேன். எல்லாவற்றையும் சாப்பிடுவேன்..... என்னுடைய ஆற்றல் எவ்வளவு பெரியது தெரியுமா?” என்று கூடையில் கிடந்த மீனைப் பார்த்து கர்வத்தோடு சிரித்தான் அவன்.

செத்துப்போன மீன் பேசத் தொடங்கியது. மனிதனைப் பார்த்து மிக அலட்சியத்தோடு ‘நீ பாவம்’ என்று அது கூறியது.

மனிதன் எதிர்பார்க்கவே இல்லை. ஆத்திரத்தோடு ‘என்ன... என்னைக் கிண்டல் செய்கிறுயா?’ என்று கத்தினான். மீன் அமைதியாக அவனைப் பார்த்துச் சொன்னது:-

“மனிதனே! நான் இறந்து பின்மாகிச் சந்தைக்கு வந்தேன். என் பின்தைத் தேடி நீ வந்தாய். ஐந்து ரூபா காசும் கொடுத்து என்னை விலைக்கு வாங்கிக்கொண்டு இதோ செல்கின்றாய்... இல்லையா? ஆனால் நீ செத்த பிறகு.....? உன் பின்தைத்திற்கு என்ன விலை?”

பேச்சை நிறுத்தி மீன் அமைதியானது.

மனிதன் தலைசுனிந்தான்.

— காசி ஆனந்தான்

யம் இருக்குன்னு எல்லாரும் நினைச்சுக்குவா... வாயைத் திறந் துட்டா..... பு..... இவ்வளவு தானுன்னு ஆயிடும்.

ஒரு சின்னக் கதை.

மெளனத்தை மொதலா வைச்சுண்டு ஒரு புத்திசாலி எப் பிடி பணம் சம்பாதிச்சான்னு சொல்லப் போறேன்.

ஒருத்தன் பரமசாது. முகத் திலே அறியாமை அப்படியே வழிஞ்சன்று இருக்கும். பார்த்தா நல்ல செக்கக்செவேண்ணு இருப் பான். அவன் பொழைக்க வழி யில்லாம் ரொம்பக் கஷ்டப்பட்டின்று இருந்தான். அப்ப அந்தப்

பக்கம் வந்தான் ஒரு படு அயோக் கியன். இவனைப் பார்த்தான். அவனுக்குப் பணம்பண்ற ஐடியா பளீர்ன்னு வந்தது.

‘டேய் நான் சொல்றமாதிரி செய்தா உனக்கு நிறைய சாப் பாடு, பணம் எல்லாம் கிடைக்கும்’ னன்.

நல்ல பட்டை பட்டையாய் விழுதியைப் பூசினான்.

க மு த தி லே ருத்தராக்ஷ கொட்டையையும் போட்டான்.

‘டேய் நீ தான் சாமியார். நான் ஒன் சிஷ்யன்னன்.’

போடோ ரோக்ஸ்

10.ஆஸ்துல் ஜிப்பார் மாலத்தை
கொடுமுடிபு 12
- போன்: 35237-

'ஜைய்யோ... எனக்கு ஒன் னூமே தெரியாதுன்னேன்' நம்ம சிவத்தப் பையன்.

'அது தாண்டா நல்லது. பேசாமே வாயை மூடின்டு இரு. மத்ததை நான் பாத்துக்கறேன்' னன்.

ஒரு கோவில் வாசல்லே மரத் தடியிலே உட்கார்த்தி வைச்சான் மெளனச் சாமியார்ன்னு பேர் வைச்சுட்டான்.

அந்த அழகான மெளனச் சாமியாரைப் பார்க்க ஒரே கூட்டம். அதிலேயும் பெண்கள் தான் அதிகம்.

நிறைய பாஸ், பழம், பலூா ரம் அப்படின்னு கிடைச்சது. அதோடை பணமும் ரொம்பக் கிடைச்சது.

அயோக்கியனுக்கோ சந்தோ ஷம் தாங்கல்லே!

சாமியார் பையனுக்கும் ரொம்ப ஆனந்தம். ஐங்க ணோட பக்தியைப் பார்த்தான்.

இப்படிநான் வேஷம் போட றதுக்கே இவ்வளவு மரியாதை யின்னு..... உண்மைச் சாமியார் ஆயிட்டா அப்படின்னு நினைச் சான்.

பலன் என்ன தெரியுமோ!

படு அயோக்கியன் இன் னெரு ஏமாளியைத் தேடிப் போகும்படியாச்சு:

இங்கே இப்படின்னு! இன் னெரு பரமானந்தசிஷ்யன் என்ன பண்ணினுன் தெரியுமோ!

தன் குருவோட நடுக்காட்டிலே போயின்டு இருந்தான். ரெண்டு பேர் கிட்டேயும் பணம் கொஞ்சம் இருந்தது. வழியிலே கள்ளங்க வந்துட்டாங்க.

குருவும் சிஷ்யனும் செடிக ஞுக்கள்ளேயே குப்புற படுத் துண்டு ஒளிஞ்சண்டா.....

கள்ளங்க அவாளைக் கடந்து போறப்போ... சிஷ்ய னேட கால்லே இடறிடுத்து.

'டேய் வழியிலே கட்டை கிடக்கு பார்த்து வாடான்னு ஒரு கள்ளன் மத்தவங்களுக்குச்

மீண்டும் மேடையேறுகிறூர்

"புரோக்கர் கந்தையா"

"சிரிக்கவும், சிந்திக்கவும் தூண்டும் நாடகம் 'புரோக்கர் கந்தையா'::"

மீண்டும் கொழும்பு ரசிகர் களை மகிழ்விக்க எதிர்வரும் திசம் பர் 5ம் திகதி பம்பலப்பிட்டி சராஸ்வதி மண்டபத்தில் மேடை யேறவிருக்கிறது 'புரோக்கர் கந்தையா'

கே. எம். வாசகர் கதை வசனம் எழுதியிருக்கும் இந்நாடகத் தை இளம் நடிகரான் எஸ். செல்வசேகரன் டைரக்ட் செய்கி றர்.

சொன்னன். பரமானந்த சிஷ்ய னுக்கோ ரொம்ப ரொம்பக் கோபம்.....

எய் பசங்களா கட்டை எங் கேயாவது மடியிலே பத்து ரூபா யை முடிஞ்சன்டு படுத்திருக்கு மான்னுனம்.

அவ்வளவு தான். பரமானந்த சிஷ்யனை புடிச்ச நாலு போட்டு மடியிலே உள்ளதைப் புடுங்கிக்கிண்டாங்க.

அந்தக் கள்ளங்களுக்குள்ளே ஒருத்தனுக்கு திடீர்ன்னு ஒரு சந்தேகம் வந்துடுத்து. டேய் இப்ப அயோக்கியப் பயல்க அதிகமா யிட்டாங்க. கள்ள நோட்டு வேறே அடிக்கருங்களாம். இந்த நோட்டு செல்லுமோ என்ன மோன்னுனம்.

பரமானந்த சிஷ்யனுக்கோ கோபம் தலைகால் தெரியவில்லை. அதை எப்பிடி நீங்க பொல் லாத நோட்டுன்னு நீங்க சொல் லவாம். எங்குருநாதர் ஒரு தரத்துக்கு ரெண்டு தரம் புரட்டுப் பார்த்த நோட்டாச்சே, வேணு மானு அங்கே படுத்தின்டு இருக்கற அவரையே கேளுங்கோன்னு னம்.

பரமானந்த சிஷ்யன் வாயை முடிக்கின்டு மெளனமாயிருந்தா பரமானந்த சிஷ்ய னேட பணமும் மிஞ்சியிருக்கும்... ஸ்ரீநாம..... ரூபமுலகு.....

பிரபல வானைலி மேடை நடிகர்களான எஸ். ராம்தாஸ். டி. ராஜகோபால், எஸ். செல்வசேகரன், கே. சந்திரசேகரன், எஸ். பத்மநாதன், ஆர். நரேந்திரன், அமினுபேகம், திலோ ஷி, செல்வம் பெருண்டோ ஆகியோர் நடிக்கிறார்கள்.

கிலோன் சேவா ஸ் டே ஜ் மனிபல்லவ கலை மன்றத்துடன் இணைந்தளிக்கும் இந்நாடகத்தின் தயாரிப்பு நிர்வாகத்தை 'நவரசக் கோவை' தயாரிப்பாளர் பி.எச். அபதுல் ஹமீட் ஏற்றிருக்கிறார்.

பிறவுண்சன்

பிஷ்மக்ஸ்

இப்பொழுது உங்கள் வளர்ப்பு மீன்களுக்கு அதிக மகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது.

பிறவுண்சன் 'பிஷ்மக்ஸ்' சில மீன்களின் இயற்கை உணவாகிய 'பிளாங்ரன்' சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

டாமோடிரன் அம்மையார்

Mrsடா: டார்லிங்.

Mrடா: யேஸ்டார்லிங்.

Mrs டா: டமிலனுக்கும் வெள் ணைக்காரனுக்கும் ஸ் எ டிப் பரன்ஸ் என்ன? டார்லிங்.

Mr டா: வெள்ணைக்காரன் நெப் போலியன் போல பெரிய மனிதனுக்குத்தான் வாழ்க் கைச்சரித்திரம் எழுதுவாங்க டமிலன் எல்லாருக்கும் எழுதுவாங்க..... சாதகம் எழுதப்படுகிறது. நீ கேள்விப்படவில்லையா?

Mrs டா: யேஸ் டார்லிங் தாங்கியு.

விரைவில் வெளிவருகிறது!

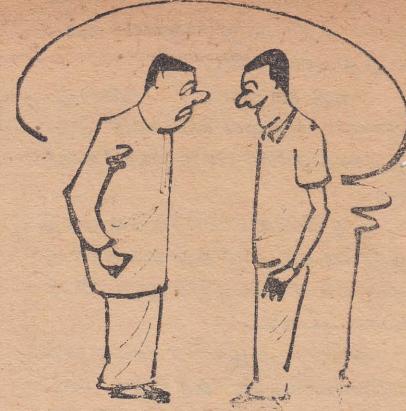
குமரன்

சிறுவர் கருக்கான
திங்கள் இதழ்

விபரங்கட்டு:
குமரன் அச்சகம்
201, டாம் வீதி,
கொழும்பு-12.

தொலைபேசி: 21388

சிரித்திரன் பகுத்தறிவுப் போட்டி!

பல்லாயிரக் கணக்கான வாசர்களின் வேண்டுகோ ஞக்கிணங்க சிரித்திரன் பகுத்தறிவுப் போட்டி எமது புத்தாண்டு மலரில் ஆரம் பிக்கப்படுகிறது. ஆம்! சிரித்திரன் உங்களை தொடர்ந்து சிந்தனைக்குள் ஆழ்த்தப்போகிறுன்.

பல பரிசில்கள் வழங்கப்படும் போட்டி விபரங்களுக்கு, நிபந்தனைகளுக்கு தை இதழைப் பாருங்கள்.

உங்கள் பிரதிக ளை முன் கூட்டியே ஏஜன்டுகளிடம் பதிவு செய்து கொள்ளுங்கள்.

கனகு: அவர் ஒரு உத்தமான போல இருக்கு. எப்பார்த்தாலும் திருக்குறளும் கையுமாக இருக்கிறாரே

கணபதி: அவர் எழுதிற பிட்டி சங்களை அதுக்குள்ளேதான் வைச்சக்கொண்டுபோவார்.

சி. கிருஷ்ணபிள்ளை வரணி

ராமு: என்ன அண்ணே தமிழ் படங்கள்லே முத்தமிழும் காட்சி இடம்பெறுவதில் லையே ஏன்?

மணியம்: அது தமிழ் பண்பாட்டுக்கு புறம்பான தல்லவா. அது தான்.

ராமு: அது சரிதான். ஆனால் 'ஒத்தைக் கல்லு முக்குத்தி ஜொலிக்குதடி. முத்தமிழும் போது வந்து தடுக்குதடி' என்று பாடுரூங்களே அது நல்லதா?

**நவநாகரிகமான
ஆடை வகைகளுக்கு
இன்றே
விழயம் செய்யுங்கள்**

பொப்யூலர்

8, காலி வீதி, தெகிவளை.

குவளையின் எழிலும்

வேலின் கொடுமையும்

கமலன்

“ரேகா... ரேகா...!”

என் இதய அடிவாரத்தில் இருந்து ஏக்கத்தின் பிரதிபலிப் பாக வெளிப்பாயும் என் அழைப் பிறகுப் பதில் எங்கே? அடிவா ஸத்தின் செந்நிறக் கொடுமையின் எழிலில் உன்னைத்தான் என்னால் காண முடிகின்றது. தீப் பிழம்பு நீ! நீயே தீ தான்.

ஒருநாள் வாழ்வின் அந்தத் தில், கடவினுள் சரிந்து விழும் செந்நிறக் கக்கவில் நீ நிற்கிறோய்! கடவினுள் சரிந்து விழும் ஞாயிறு தலைவிரி கோலமாக கருநிறமயிர அலைகளில் காற்றும் சூரிய கதிர் களும் படிய செந்நிற உடலினை இரத்த வண்ணச் சேலை தழுவி நிற்க... தீயாக நிற்கிறோய்.

ரேகா... என் ரேகா... என்னை விட்டே நீ விலகி ஓடி விட்டாயா...? என்னை விட்டு... என் இதயத்தை விட்டு... அடிவானத்திற்கும் அப்பால்... நீ ஓடலாம், ஆனால் என்உணர்வுகளின் கொந்தளிப்பை நீ யன்றி வேறு யார் தணிக்க முடியும்?

மலரின் மென்மையை, பனி நிலவின் குளிர்மையை நீ யன்றி வேறு யார்தான் எனக்குத் தர முடியும்? முடிவில்லாத இதய வானத்தின் கருநீலத்திரையில் ஒளி மின்னலாக சீறிப்பிளந்த நீ

நான் புரிந்து கொண்டேன்.

தளராத என் இதயமே தளர்ந்ததென்றால்... குலையாத என் சிந்தையில் கலக்கம் பிறந்த தென்றால்... உன் வருகையின் தாக்கம் அதிகந்தான்.

உன்னிலும் பார்க்க இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் பல்கலைக் கழக வாழ்வை ஆரம்பித்தவன் நான்.

ரேகா... ரேகா... அந்தக் கணமே நான் என்னை இழந்தேன் என்னில் இருந்து ஏதோ பிரிவது போல்... அந்தமற்ற காற்று வெளியில் உலக இன்பங்களை டையே குதித்துப் பற ப்பது போல்... சொர்க்கத்தின் திறவு கோல் உன்னிடந்தான் இருந்தது, ரேகா’

பல்கலைக் கழகத்தில் ஒருவரோடு ஒருவர் அறிமுகமாவதற்கு காலநேரம் குறைவா? தலதா வீதியில்..... சென்ட் கட்டிடத் தில்... நூல் நிலையத்தில்... விரிவுரை மண்டபத்தில்..... பஸ்களில்... வியோன்சில்... தியேட்டர்களில்... நாம் எதிரும் புதிருமாக சந்தித்துக் கொண்டோம். யுக்யுகாந்திரமாக ஏற்பட்ட பினைப்பின் சந்திப்புகளா? அல்லது உன் காந்த அழகின் கவர்ச்சியில் நானுகை ஏற்படுத்திக் கொண்ட சந்திப்புகளா?

இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக்கொண்டோம். கண்களால் பேசிக்கொண்டோமா?

இன்று இருவிலேயே என்னை ஆழ்த்திவிட்டுப் போய்விட்டாயே?

இருள்... இருள்.....

ரேகா... ரேகா...

நினைவிருக்கிறதா உனக்கு? இலகுவில் மறக்கக்கூடிய நிகழ்ச்சியா அது. பசுமரத்தாணி என்பார்களே. அது போல்...

புகார் மறையா ஒரு அதிகாலை வேலையில் உன்னை முதன் முதலாக நான் கண்டேன். கண்களில் மருட்சியும் கவலையும் கலந்து விளங்க புதியதொரு வாழ்க்கீயின் முதற்படியில் காலடி எடுத்து வைப்பது போல, பேராதனைப் புகையிரத நிலையத்தில் நீ இறங்கி நின்றிருந்தாய். உன் கேடு கூடவந்த மாணவிகளும் நின்றிருந்தார்கள். தாரகை நடுவே தண்மதி என்பார்களே..... அது போல...

தண்மதியடி நீ!

நீ கொள்ளோ அழகு தான். மலைநாட்டின் மலரருவி போல... நீ நின்றிருந்தாய்.

உனது புதிய வருகை பல்கலைக் கழக இளைஞர்களிடையே பெரும் கிளரச்சியை உண்டாக்கத்தான் போகின்றது என்று

நாளில் சில தடவையாவது உன் னைக் காலை விட்டால் வெறி பிடித்தவனுனேன்.

முதல் தவணை முடிந்து இரண்டாம் தவணையும் முடி வை நெருங்கியது.....

இத்தனைக்கும் உன்னேடு ஒரு வார்த்தை கூட நான் பேச வில்லை. உயிரே, என் ரேகா— உன்னேடு ஒரு வார்த்தையா வது பேசிவிட வேண்டும் என்று நான் துடியாய்த் துடித்தேன், எதைப் பேசவது? எப்படிப் பேச வது? தீப்பிழும்புடன் பேச முடிபுவா?

பல்கலைக் கழகத்திலேயே நீ ஒரு தனி! உனக்கென ஒரு உலகத்தை அமைத்துக் கொண்ட வள் போல் ஆண்களிடமிருந்து ஒதுங்கியே நீ இருந்தாய்.

என்னை நீ உணர்ந்தாயா? ரேகா! என் உடலின் ஒவ்வொரு அணுவும் உனக்காகத் துடித்ததை உணர்ந்தாயா, சுகிரேகா!

முதன் முதல் நீ என்னு

ரேகா... நீ என்னுடன் பேசி விட்டாய். உன் செவ்விதழ்கள் எனக்காகப் பிளந்து மாதுளம் மொட்டுக்களாக...

நீ கேட்டவற்றை நான் தந்தேன். நோட்டஸ்கள்... ரியூர்ச்கள்... பாட சந்தேகங்கள்... எல்லாம் தாம்.

நாம் நெருங்கி விட்டோம். உன்னை நான் உணர்ந்து கொண்டேன். என்னைக் காணுமல் உன்னேல் இருக்க முடியவில்லை என்பதை நானுணர்ந்தேன்.

அடிக்கடி சந்தித்து பலவாறு பலமணி பேசிக் கொண்டோம். பேச்சிலேயே சுவை...

இத்தனைக்கும் நீ என்னை நேசிப்பதாக ஒரு தடவையாவது கூறவில்லை. உன் பேசுக்களுடே ஏதோ ஒரு மர்மம் மறைந்து நிற்பது போல..... நீ அடிக்கடி கண்களங்கினுய் ரேகா...

பல்கலைக்கழகம் ‘மக்கின் செக்கனில்’ அருகருகே நாம் இருந்து பேசிய நாட்கள் தாம் எத்தனை? எனக்காக ஒவ்வொரு நாளும் ‘கண்டோஸ்’ வாங்கி வருவாயே.

‘ரேகா..... உன்னைத் தவிர வேறொருத்தியுடன் என்னுல் வாழ முடியாது.....’ என்பேன்.

மெளனமாக அமர்ந்திருப்பாய். என்னை ஏறிட்டுப் பார்த்த உன் விழிகள் தாழும். கையிலுள்ள வளையல்களை உருட்டுவது லும..... மோதிரத்தை கழற்றிப் போடுவதிலும் நீ இருப்பாய்.

பையன்: “அம்மா..... நான் படித்து டாக்டராய் வந்தால் என்ன சீதனம் வாங்குவீர்கள்...?”

தாய்: “ஒரு லட்சம்!..”

பையன்: “அந்த இலட்சத்தை நீங்கள் வைத்திருங்கள்..... இப்ப எனக்கு ஒரு சூபா தாங்க படம் பார்க்க.”

— ஜோக்கிராமஸ்.

ஒரு மாணவன்: “உனக்குத் தந்த பாத்திரத்தைச் சிறப்பாக நடித்தாய்..... படிப்பு முடிந்த பின் நடிகளுக்குத் தானே இருக்கப் போகிறோம்?

மற்ற மாணவன்: இலங்கையில் நடிகளுக்கு எங்கே மதிப்பு... நான் பாத்திரங் கடை போடப் போகிறேன்.

— ‘காண்டபன்’, திருகோணமலை-

‘ரேகா...என்னால் எதுவுமே முடியவில்லை. இரவும் பகலும் எந்நேரமும் உன்னை மறங்கவே முடியவில்லை! நீ தான் எங்கும் நிறைந்திருக்கின்றோம்...’

ஏக்கத்தோடு மென்னைக் குரிவாய். உனக்கு நினைவிருக்கிற தாடி... ஒரு நாள்... ஒரு பேப்பு ரில் நான் ஒரு படம் வரைந்தேன். ஆவிஸீயாக இருதயத்தை வரைந்து, அதில் அம்பு ஒன்று கைத்திருப்பதாகக் கீறி விட்டேன். சாதாரண காகிதம். சாதாரண படம். நீ விளக்கம் கேட்டாய்.

‘என் இதயத்தை, ரேகா உன் காதல் துளைத்துவிட்டது...’

அந்தப் படத்தையும் பேப்ப ரையும் நீ உன் கைப்பையினுள் எடுத்து வைத்துக்கொண்டாய். ஆண்டுகள் இரண்டாகியும் அப்படம் உன்னிடம் இருந்ததை நான் நிறைவேணேன்.

என் உயிரே, பயனற்ற ஒலைகளாக என்னைச் சூட்டிவிடுமா? இருண்ட வானத்தில் கிளை பறிக்கும் மின்னற் கீற்றுக நீ வரமாட்டாயா? ரேகா... ரேகா...

நீ தனியானவள் தான்... ‘படத்துக்குப் போவோமா, ரேகா...’ என்று நான் ஒரு நாள் கேட்டேன்.

‘வேண்டாம்... அதெல்லாம் கூடாது... பார்ப்பவர்கள் தவரூக்க கணத்துப்பார்கள்...’ என்றோம்.

‘விதி என்று ஒன்றிகுக்கி ரதே...?’

பட்டக்தோடு நாம் பிரிந்தோம். ரேகா... ரேகா... ஏன்ற என்னை நீ மறந்துபோனால். நான் எழுதிய கடிதங்கள் பதிலின்றிப் போயின. நீஎங்கே, என்றுயிரோ? உன்னைத் தேடித் தேடி அலைகள் ரேன்.

என் நின்மதி... என் மகிழ்வு எல்லாமே உன்னிடம் வந்துவிட்டன.

ரேகா... உன்னை வில்லை என்னை நேசித்தது உன்னையாலே நான் கேட்கின்ற ஒரே ஒரு கேள்விக்கு விடைதா. உன் நினைவைத் தாங்கியபடி அழிந்துபோக தயாராக இருக்கும் என்கு விடை வேண்டும்.

என் அன்பே... என் உயிரே நீ பல்கலைக்கழகத்திற்கு வருமுன் பே உன்குக் கவியானம் இன்னை வெருவருடன் நிச்சயமாகி இருந்தது என்பதை நீ என் என்னிடம் மறைந்தாய்? என் என்னுடைய அப்படி எல்லாம் பழினால்?

ரேகா... ரேகா... என்? ஏன் இந்த ஏமாற்றி?

உன்னை தமிழிய ஒரு அப்பாவியை என் இப்படிப் பரிதாசிகளை வைத்தாய்?

என் சேகா... பதில் கூறு. இதற்கு மட்டுமாவது பதில் எழுது...

என்றும் உன் அன்பன், குமார்.

வாசகர்களே!

குவளையின் எழிலைக் காட்டி, இறுதியில் வேலின் கொடுமையையும் காட்டி நீங்கிய சசிரேகாவாக நீங்கள் இருந்தால் குமாரின் கடிதத்திற்கு எப்படிப் பதில் எழுதுவீர்கள்? எழுதும்கள் சிறந்த பதிலிற்குப் பரிசில் காத்திருக்கின்றது. சிரித்திரனிலும் பிரசரிப்போம்.

— ஆசிரியர்.

சிவர்; டாக்டர்... எனக்கு ஜல தொஷம், ஏதாவது மருந்து கொடுக்க!

டாக்டர்: என் மழையில் நலை தியா?

சிருவர்: இல்லை டாக்டர்... மழைக் கள்ளைக் குடிச்சன், ஜலதோ ஈம் பிடித்திட்டு.

ஜோக்கிரட்டஸ்,

தொல்லை தொடரட்டும்!

மேல் மாடியை வாடகைக்கு விட்டு விட்டுகிமேகுடும்பத்துடன் இருந்தார் வீட்டுக்குரியவர். மேலே குடி யிருந்த வார்களில் கோபால் என்ற இளைஞரும் ஒருவன் அவன் அறையிலிருந்தால் ஒரே கலகலப்பாக இருக்கும். எந்நேரமென்று பார்க்கா மல் காலனிகணக்கழட்டி மூலைக் கொன்றுக் ஏறிவது அவன் பழக்கங்களில் ஒன்று. இதைப் பலர் வீட்டின் உரிமையாளரிடம் முறையிட்டிருந்தார்கள்.

ஆதனால் அவர் கோபாலீ இதுபற்றிக் கண்டித்திருந்தார். ஆனால் அன்றிரவு வந்த கோபாலோ வழமை போல் ஒரு காலனியைக் கழற்றி ஏறிந்து விட்டான். பின்தான் வீட்டுக்காரர் கண்டித்தது நினைவுக்கு வந்தது. எனவே அடுத்தகாலனியை மெதுவாக கழற்றி வைத்துவிட்டு படுக்கையில் சாய்ந்தான். அந்நேரம், “என்னகானும் ஒன்றை ஏறிந்துவிட்டு மற்றதை ஏறியா மல் என்ன செய்கிறீர்? அந்தச் சத்தத்தையும் கேட்டு விட்டு படுக்கலாம் என்றால் விடமாட்டார் போனிருக்கே” என்று கதவிற்கு வெளியிருந்து உரிமையாளரின் சலிப்புக்குரல் ஒவித்தது.

சண்டியூர்
மு. கா. சகாதேவன்.

நேரம் காட்டும் கடிகாரத்தைப் பணம் கொடுத்து வாங்கலாம்!

நேரத்தைப் பணம் கொடுத்து வாங்க முடியுமா?

நேரத்தின் மகிழ்ச்சை உணர்ந்து தயாரிக்கப்பட்டதே

மில்க்வைற் சலவைப் பவுடர்

மில்க் வைற் தயாரிப்புகளின்

இதர பரிசு விபரங்கள்

(50 மில்க் வைற் நீல சோப் உறைகளுக்கு) ஒரு பொலித்தீன் பாக் அல்லது ஒரு பலவர்ணப் படம்

(100 மில்க் வைற் நீல சோப் உறைகளுக்கு) ஒரு கூப்பன் பாதுகாப்புப் பிளாஸ்டிக் கவர்

(200க்கு மேற்பட்ட உறைகளுக்கு) அழகிய துவாய் ஒன்று அல்லது ஒரு டொக்குமென் பாக்

(20 மில்க் வைற் பார் சோப் உறைகளுக்கு) ஒரு கூப்பன் பாதுகாப்புப் பிளாஸ்டிக் கவர்

(20 மில்க் வைற் சலவைப் பவுடர் உறைகளுக்கு) ஒரு கீப்பேர்ஸ் (திறப்புக் கோர்ப்பது)

(10 மில்க்வைற் நீல சோப் உறைகளுக்கு) யோகக்கலை என்னும் புத்தகம் அல்லது எம்மால் வெளியீடு செய்யப்படும்புத்தகங்களில் ஒன்றை இனமாகப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மேற்குறிப்பிட்டபடி மில்க்வைற் தயாரிப்புகளின் மேலுறைகளை மில்க்வைற் வியாபார வான்களில் அல்லது மில்க்வைற் காரியாலயத்தில் அல்லது தபாலில் அனுப்பி இலவசப் பொருள்களைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

மில்க்வைற் சோப் தொழிற் சாலை

காஷ்கேண்டுறை வீதி, யாழ்ப்பாணக்.

தொலைபேசி: 7233

தந்தி: மில்க்வைற்

கிளை: மில்க்வைற் டிப்போ, 83, ஜிந்துப்பிட்டி வீதி, கொழுஷ்பு-13

மகளை தருகிறேன்!

கண்டிப்பாகக் கூறியது.

அலைட்க்கலக்குருவி ஒன்றையிருந்து நான் மகளை விட்டு வாய்ப்பு கொடுத்துக்கொண்ட காகம் இப்பொழுதே உன் ஜைத் தின்று விடப் போகிறேன்; என்று தன்னுடைய சொன்னை அப்படியும் இப்படியாக தலையை ஆட்டி ஆட்டி திட்டியது.

“ஐயையேயா நான் செத்துப் போலே! என் மகளை யார் காப்பாற்றுவார்? என் மகனே! என் மகனே! நீ என்ன செய்யப் போகிறேய்?.. என்று ஒப்பாரி வைத்து அழுது அடைக்கலக் குருவி,

‘என்ன உங்கு மகன் இருக்கிறாரா?’ குருவியைப் பார்த்து காகம் கேட்டது.

‘ஆமாம் அருடையான குஞ்சு மகள் இருக்கின்றார்கள்; அழுகான குஞ்சு மகள் இருக்கின்றன; என்று சொன்ன து குருவி; இரக்கப்பட்டு தன்லை விட்டாலும் விட்டு விடும் என்ற கருத்தில்

பிடலாம்பன் யு எண்ணீக்கொண்டது. நாக்கையும் சுட்புக்கொட்டு நாக்கொண்டது. தின்று விடப் போகிறேன்; என்று சொல்லிப் பறந்தது. தன்னீரிடம் போய்க்கூறியது:

‘நான் உன்னை விட்டு விடுகிறேன், என்கு நீ ஒரு வாக்கு யுதி தருவாயா? எனக் காகம் கேட்டது.

‘என்ன வாக்குறுதி வேண்டுமானாலும் தருகின்றேன்’ எனக் குருவி கூறியது.

‘இன்றிலிருந்து சரியாக ஏழாவது நாள் உன்னுடைய குஞ்சை எனக்குத் தர வேண்டும், தருவாயா? என்னை இல்லாமல் என்னை நீ எப்படி கொண்டு போலாய? என்று தன்னீர் பதிலுக்கேட்டது:

சொன்னபடியே தருவதாக வாக்குறி கொடுத்து அடைக்கலக்குருவி. காகமும் அதை பறக்கவிட்டு விட்டது.

‘ஏழாவது நாள் காகம் குருவிக் கூட்டிற்கு வந்து மகளைக் கேட்டது.

‘நீ கண்டதை, கழிச்சலதெல்லாம் சாபிடுவாய். உன் வாய் சத்துவாகவே இருக்காது. என் மகள் எவ்வளவு அழுகாக சத்துமாக ருக்கிறார்களிடமிருந்து அதனால் என் முன் உன் வாயைக் குறவிக் கொண்டால் ஜாத்தந்துவிடுவேன். அதுவரைக் கும் என் மகளை உன் வாயால் தொட்டு முடியாது’ என்று

பாஜீயிடம் போய்க்கிறியது:

‘அப்படியா இதோ ஒரு நொட்க்குள் தன்னீர் கொண்டு வருகின்றன்; என்று சொல்லிப் பறந்தது. தன்னீரிடம் குஞ்சு ஒன்றை கொத்திக் கொத்தி தின்றிடவே வேண்டும் சொன்டுதனை இதற்காகக் கழுவிடவே வேண்டும் மன்பாளை மன்பாளை கூட்டு வரு வாயா?..

‘தன்னீரே தன்னீரே கூட்டு வரு வாயா குஞ்சுகளை கொத்தித் தின்றிடவே வேண்டும் சொன்டுதனை இதற்காகக் கழுவிடவே வேண்டும் மன்பாளை மன்பாளை கூட்டு வரு வாயா?.. தாராளமாக வருகிறேன். ஆனால் ஒரு பக்கம் ஓட்டடையாக இருக்கிறதே. ஓட்டடையாக இருக்கும் பொழுது தன்னீர் அள்ளிக் கொண்டு எப்படிப் போக முடியும்? களிமணை எடுத்து வந்து என்று பாஜீ இல்லாமல் என்னை நீ எப்படி கொண்டு பதிலுக்கேட்டது:

‘அப்படியா, இதோ ஒரு நொட்க்குள் காகமும் அதை கொண்டு வருகின்றேன்’ என்று சொல்லிப் பறந்தது. களிமண்ணிடம் போய் கூறியது:

இருபு

“களிமண்ணே களிமண்ணே
கூடவரு வாயா?
ஓட்டடையான பாகையைத்
அடைத் திடவே வேண்டும்
தன் வீர அளவிக்கொண்டு
பற்றுபோக வேண்டும்

தின் நிடவே வேண்டும்
சொண்டுதன இதற்காகக்
கழுவிடவே வேண்டும்
களிமண்ணே களிமண்ணே
கூடவரு வாயா?..”

“எனக்கு உண்மேடு வருவ
தில் எந்தவிதமான மறுப் பும்
கிண்டியாது. ஆனால் இப்படியே
என்னைக் கொண்டு போய் பாகை
யின் ஒட்டலையை அடைக்க முடியாதே. மிகவும் கடினமாக இருக்கிறன. எருதைக் கூட்டி வந்து
என்னைக் கொஞ்சம் மிதிக்கச் சொல்லுவது என்று அன்னைக்கொண்டு
பற்றுபோக வேண்டும் குற்று போக வேண்டும்
குற்று ஒன்றைக் கொத்தி கொத்தி
சொல்லுவது என்று பதில் கூறியது
,,அப்படியா, இதோ ஒரு
தொட்டுதன இதற்காகக்
நொடிக்குள் கூட்டி வருகிறேன்,,
என்று கூறியபற்றது. எருமை
மாட்டி நிடம் போய் கூறியது:-

“எனக்கு உண்மேடு வருவ
கூடவரு வாயா?
களிமண்ணே களிமண்ணே
கூடவரு வாயா?..”

வேல் முருகா ஊதுபத்திகள்

விவக: பக்தா! ஏனைய பக்தர்கள் எல்லோரும் மோட்டச்சத்தை விரும்ப, நீ மட்டும் ஈழத்தில் பிறவி எடுக்க விரும்பும் காரணம் யாரோதா?

பங்கதன்: எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளே உமத்து மனமுகிழ்ச்சி அளிக்கும் போல்முருகா! ஊதுபத்திகள் இங்கு கிடைப்பதில்லை. “வேல் முருகா,, ஊதுபத்திகள் ஈழத்தில் மட்டுமே கிடைக்கின்றன மொல்நான் ஈழத்தில் பிறக்க வரம் அருளும் ஐயனே!

தயாரிப்பாளர்கள்:

ஜெஜுக ஜோதி அன் கோம்பனி
குருதெனி யா கணி டி.

“எனக்கு உண்மேடு வருவ
கூடவரு வாயா?
களிமண்ணே களிமண்ணே
கூடவரு வாயா?..”

“எனக்கு உண்மேடு வருவதன் விருப்பம். ஆனால் பசியால் மிகவும் வாடிப் போய் இருக்கின்றன. நிலத்தை தமிழகத்தைக் கூக்கி இல்லை. எனக்கு குல்லைக் கொண்டு வந்தால் சாப்பிட்டு விட்டு கிளம்பிலிடுவேன்..” என்று எரு கை மாடு பதில் சொல்லியது.

“அப்படியா! இதோ ஒரு நொடிக்குள் புல்லைக் கொண்டு வருகின்றேன்..” என்று காகம்குறிப் பறந்தது. புல்லை போய் கூறியது:

“பசம்புல்லே பசம்புல்லே
கூடவரு வாயா?
எருதுக்கு உணவாக
என்னேரு வருவாய்
களிமண்ணை எருமையது
உழிட வே வேண்டும்.
இட்டையான பாணியனதை
அடைத்திடலே வேண்டும்
தன்னிலை அளிக்கொண்டு
பறந்துபோக வேண்டும்.
குண்சு ஒன்றைக் கொத்தி
தொட்டுவே வேண்டும்
தொண்டுதன இதற்காகக்
நொடிக்குள் கூட்டி வருகிறேன்,,
என்று கூறியபற்றது. எருமை
மாட்டி நிடம் போய் கூறியது:-

தாராளமாக வருகின்றேன். ஆனால் எருதுக்கு இந்த பல மட்டும் காலைத் தீங்கும் வேண்டும். எதுவுமே தனராத்தலை —

பொயான்தேர கொண்டு வந்தமல்
இல்லை என்னும் அதிமாக வளரவேன்.
ஏன்றாலும் எவ்வளவு சாப்பிடும்
ஏன்றாலும் எனக்குத் தெளியும். அந்த
அளவுக்கு வளர்ந்து கொடுப்
பீப்பன், என்று பல பதில் சொல்
கிடியிது.

பதினு சொல்லீயது.

உடுமை சுப்பிரி

“அப்படியா இதோ ஒரு நொடிக்கள் நிலத்தைக் கூட்டி வருகிறேன்” என்று கூறி காகம் பறந்தது. நிலத்திடம் போய் விரியது. “அடர்ந்தகாடே உடனே போய் பச்சுபல் மூடும் வளையது வேண்டும் பச்சுபல்லை ஏக்

ଅପ୍ରଦ୍ୟା: କୁତୋ ହୀର
ବେନାୟିକୁଳ ଅନେତପ ପୋକାକ
ଦିଶାଲ ବୁଝିଲେଣେ', ଏଣ୍ଣୁ କୁରି
କୋକମ୍ ପରନ୍ତତତୁ.
ପାର୍ଗର୍ତ୍ତକୁଠ କୁରିକାକା'।

“அப்படியா இதோ ஒரு
வெளாய்த்துள் நிலத்தைத் தட்டி
வருகிறேன்” என்று கூறி காகம்
பறந்தது. நிலத்திடம் போய்

“தலைரயே தலைரயே
கூடவரு வாயா?
பசம்புல் வளரவதற்கு
தலைரயது வேண்டும்
பசம்புலிலே எருதுக்கு
உணவாக்க வேண்டும்
களிமண்ணென்றும்
உயிர்தலே வேண்டும்
இட்டையான பாலை
அடைத்திடவே வேண்
தண்ணீரை அள்ளிக்கெ
பறந்து போகவேண்டு
குஞ்சு ஒன்றை கொச்ச

திண்டறடவே வேண்டும்
சொல்லுதலை இதற்காகக்
.கழுவிடவே வேண்டுந்
.தறரயே தறரயே
.கூட்டுவர் வராபா?

“எனக்கு உள்ளேரு வர ரிகுப்பந்தான். ஆகூ ஒல் காடு கார்... காடு என்னை மறைத்த ருக்கிறது. எப்படி வர முட காடு இல்லாவிட்டால் ம்? வருவேன்”, என்ற கதை

“அதற்கண்ண உன் விருப்ப
படிப்படியே நான் போய்விடுகின்
வேறன் : ஆனால் என் மூலம் அதை
யவே முடியாதே ! என்றிது
வளர்ந்திருக்கும் மரங்களின்
வேர் என்ன இறுத்திக்கொடுப்பு
நீங்கிறது. என் மீது நெருப்பை
நூட்டி விட்டால் அழிந்தேபோய்
விடுவேன் ” என்று காடு பதில்
கூறியது.

அப்புயா : ஆஹா ஒரு பூது
 நாட்டிக் குள் நெருப்பைக்
 கொண்டு வருகின்றேன். என்று
 கூறிப் பறந்தது. நெருப்பைம்
 கூறியது:

“ சரி உடனே வருகிறேன்,
 கொண்டு போ.. என்று நெரு
 ப்பு. காக்கிற்கோ ஆன்தம்
 தான் முடியவில்லை, நெருப்பைக்
 கல்வீக் காட்டை நாக்கி ப்
 பறந்தது. காட்டை அடைவ
 தற்கு முன் பே அதனுடைய
 சொண்டு வெந்து போய்விட
 டது. நெருப்பைக் கீழே
 போட்டுவிட்டது. அதோடு குர
 விக் குஞ்சை சாப்படிவேண
 டும் என்ற நினைப்பும் அறவே
 மறந்து விட்டது. வெறுப்போடு
 கூடு நோக்கிப் பறந்தது.

“ நெருப்பே நெருப்பே
 கூடவரு வாயா?

அடர்ந்தமராத் காடுதீண
 அழிந்திடவே வேண்டும்.
 பசும்புல்லும் வளர்ந்திடவே
 கரையது வேண்டும்
 பசும்புல்லை ஏருதுக்கு
 உணவாக்க வேண்டும்
 களிமண்ணை ஏருமையது

சொல்லுங்கள் நெட்டினே

அன்பழிப்பு

நீங்கள் மிக மிகக் கெட்டிக்காரர் — சிந்தனையாளர். 100 ரூபா சிரிப்பை வெளியிட்டார்கள். சூட்டோடு சூடு உண்மைச் செய்தியும் வெளிவந்து விட்டதே! “பழைய நோட்டில் ஜீவனும்சம்; கணவனின் தாராளம்” என்ற செய்தி கண்டேன். தங்கள் திறமையை எண்ணி மகிழ்ந்தேன். நண்பர்களிடம் காட்டி மகிழ்ந்து சிரித்தோம். ஒருவேளை நீங்களும் அப்படியான பேர்வழியோ...? சமுதாயத்தில் தினசரி நடக்கும் சம்பவங்களை கண்டு, உணர்ந்து, சித்திரமாக, சிரிப்புடன் சிந்தனைக்கும் விருந்தாகத் தரும் “சிரித்திரன்” மென்மேலும் வளர் வாழ்த்துகிறேன். இதற்காக ஒரு பரிசு: பழைய 100 ரூபா நோட்டு!

— செல்வி க. நிர்மலாதேவி.

முருகையன்கோவில் வீதி. நெல்லியடி, கரவெட்டி.

பாராட்டு

பள்ளிப் பகிடியும்	சித்திரமும் சிறுகதையும்
பதில்சொல் மகுடியதும்	சிறந்த நகைத்துணுக்கும்
அள்ளி வழங்கிவரும்	முத்தமிழின் துணையுடனே
அழுதத்தை அன்றாதற்கு	முன்னின்று வழங்கிடுநற்
துள்ளிடுதே என்மனது	புத்தகமே! சிரித்திரனே!!
சுவைப்பதற்கு முன்னலே!	புழுடையவாழ்த்துகிறேன்!
எம். ஐ. எஸ். தாழுத், 38, பிரதான வீதி,	
	மட்டக்களப்பு.

தத்துவ வித்தகனே வாழ்க

நாறு ரூபா சிரிப்பு பலே ஜோர்! காசி ஆனந்தனின் மாத்திரைக் கதையில் தத்துவம் தவழ்கிறது. அரும்பு பகுதியில் வந்த ‘பதவியும் தகுதியும்’ பலே. பின்சிரிப்பு பிரமாதம். மொத்தத்தில் சிரித்திரனுக்கு நிகர் சிரித்திரனே! — எம். கே, எம். சர்ப், மீட் வட்டாரம், எருக்கலம்பிட்டி.

சகோதர வாழ்த்து

“செந்தமிழ் மக்களின் சிந்தை குளிர்விக்க எம்மத்தியில் வந்துதித்த சிரித்திரா” நீ பல்லாண்டு காலம் எம் கவலையெல்லாம் ஒழித்து, சிரிக்கவும் சிந்திக்கவும் வைக்க இறைவன் திருவருள் புரி வாராக. — ஜோன் பப்ரிஸ்ற் மனுவேல்பிள்ளையும், சகோதர சகோதரிகளும், மாவுசா தோட்டம், மடுல்கலை.

ஆசிரியர்: மழைநாட்கள் மட

ஞம் பாடசாலைக்கு வாருய?

மாணவன்! நாங்கள் ருக் கிற வாடகை வீடு ஒழுக்கு சார்.

கே. கனகசிங்கம், மட்டுநகர்.

* * *

ஓருவர்: என்ன மகள் வெளி நாட்டுக்குப் போனானே, என்ன கொண்டுவந்தான்?

தகப்பன்: ஒரு தாழும் இரண்டு பிள்ளையும்.

மு. பரமேஸ், நயினை.

* * *

ஓருவர்: என்ன ஒரே கூட்ட மாய் இருக்கே...!

மற்றவர் சத்திர சிகிச்சை நடக்கு தல்லோ!

ஓருவர்: சத்திர சிகிச்சையா...? நடுத் தெருவிலேயா...?

மற்றவர்: ஆமாய்யா, சத்திரத் தைத் திருத்திருங்க.

ஓருவர்:?...!

சண்டியூர் மு கா. சகாதேவன்.

எங்க வீட்டுக்கு குடிகாரர் வந்து போவது தான் எனக்கு விருப்பம்.

என்ன.....!!

ஓரெஞ்சு பார்வி, காப்பிச் செலவில்லை.

எஸ். ஐமுறை, ஹட்டன்

வீதியில் ஓர் அற்புதமான காட்சி இருக்கிறது.

“ஏனக்கு ஏழு வயது, அவருக்கும் அதே வயதோ குறையவோ இருக்கலாம். நாம் அந்தியோன்யமான நண்பர்கள். அச்சிறுமி எதனையும் எனக்குக் கொண்டு வந்து தருவாள். எனக்குத் தந்தவிட்டுத்தான் சாப்பிடுவாள். உண்மையில் செல்வி, அச்சிறுமியின் வடிவத்தை என்னால் இப்போதும் மனக்கண்முன் கொண்டுவர முடியும். பொது நிறம், ஒடுங்கிய முகம், முன்றும் வகுப்பிலும் ஒன்றுக்கவேபடித்தோம். நான்காம் வகுப்பு

எறத்தாழ் 4800 அடிஉயரத்தில் அமைந்துள்ள அவ்விடத்தில் சுமார் 312 அடி உயரத்தில் இருந்து நமது காலடி வரை ஒரு அற்புதக் காட்சி விரிகின்றது.

கொஸ்லாந்தையில் இருந்து புறப்பட்ட பஸ் இருமைல்கள் வந்ததும் திடீரென கரைப்புறமாக நின்றது. டிரைவர், கொண்டக்டர் யாவரும் இறங்கினர். பிரயாணிகள் பலரும் இறங்கினர்.

இஷ்டீயன்ட் ஹைட்ரன்

பின் போது நான் இந்துக் கலா ரிக்குப் போய்விட்டேன், அவள் வேறு மகளிர் கல்லூரிக்குப் போய்விட்டாள்... அவளை - அவள் அண்பை எனக்கு இன்னும் மறக்க முடியவில்லை... பத்தொன்பது ஆண்டுகள் கழிந்து விட்டன. அவளை நான் சந்திக்கவேயில்லை. எப்போதாவது சந்திக்க வேண்டும் என்ற ஆவல் இருக்கிறது. சந்தித்தாலும் அடையாளம் கண்டு கொள்வேனோ? அவள் இப்போது எங்கோ? சிலவேளை விவாகமாகிக் குழந்தைகளுடன் இருப்பாள்.”

நீங்கள் மிகவும் மென்மையானவர் என்றாள் செல்வி.

பண்டாரவளையில் இருந்து புறப்பட்ட பஸ் அடுத்து கொஸ்லாந்தை என்ற இடத்தில் தங்கியது. கொஸ்லாந்தையிலிருந்து இருமைகள் வெல்லவாயா எனும் இடத்திற்குச் செல்லும்

ஒரு செங்குத்தான் மலைப்பாறை முன்னால் உயர்ந்து நின்றது. அதன் மேல் விளிம்பில் இருந்து நீர் வீழ்ச்சியாக இறங்கியது, இறங்குகின்ற இடத்தில் நீராகவும் இடையில் மென்புகாராகவும் இடத்தில் நீராகவும், அதன் காட்சி இருந்தது. இவ்வளவு நீர் எங்கிருந்துதான் வருகிறதோ!

‘இது தியலுமா நீர்வீழ்ச்சி, 312 அடி உயரம்’ என்றார் ஒருவர்.

‘தியலுமா?’ சிவராசாவுக்குப் புரிந்து விட்டது.

இது கிரண்டி ஓயா என்றநதி யில் அமைந்திருக்கின்றது செல்வி! வெல்லவாயாவில் இருந்து திசைமாருகமத்திற்குச் செல்லுகின்ற வீதி, கிரண்டி ஓயாவின் வலதுபுறமாக அமைந்திருக்கின்றது. இனி நாங்கள் போகப்போ கிற பாதையும் இதுதான்.’

டிரைவர் பஸ்ஸை ‘ஸ்ராட்’ பண்ணினான். எல் லோரும் போய் ஏறிக் கொண்டோம்.

வெகு தூரத்திற்கு தியாலுமாவீழ்ச்சியின் இரைச்சல் கேட்டுக் கொண்டேயிருந்தது.

‘இப்புதில் நீர் குறைவு. சிலகாலங்களில் பார்க்க வேண்டும்! பொங்கிப் பிரவாகி ததுக் கொண்டு வீழும்’ என்றார் ஒருவர்.

‘இலங்கையில் எத்தனை அற்புத இடங்கள் இருக்கின்றன. யாழிப்பாணத்து மக்கள் கிணற்றுத் தவணைகள் தாம். எல்லைச்சண்டையிலும் சீதனம் சேகரிப்பதிலும், வீடுகட்டுவதிலும் தான் அவர்களுக்குக் கவனம்’ என்றாள் செல்வி.

‘சிங்காவர் முற்றிலும் மாறு. ஆனால் பெண்ணும் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்வது தவறுவதில்லை. வாழ்க்கையை அனுப-

செங்கைஆழியான்

வெளியே சோ வென்ற இரைச்சல் எழுந்தது.

சிவராசா பஸ் யன்னல் கண்டாக வெளியே தலையை நீட்டிப் பார்த்தான். அற்புதம் உண்மையிலேயே அற்புதம்தான் வானம் பொத்துக் கொண்டது போல பெரும் நீர்வீழ்ச்சி ஒன்று ‘சோ’ என்ற இரைச்சலோடு கீழிறங்கியது.

‘என்ன ராசா?’ என்று கேட்டாள் ஆச்சி.

‘நீர் வீழ்ச்சி ஆச்சி, இறங்குங்க பார்ப்பம்’

எல்லோரும் இறங்கினர்.

‘நல்லா இருக்கு’ என்றாள் செல்வி.

‘ஆகாச கங்கையடா’ என்றாள் ஆச்சி.

விக்கிருர்கள், அவர்கள் வாழ்வதற்காக உழைக்கிறார்கள். தமிழர் உழைப்பதற்காக வாழ்க்கருர்கள்' என்றுன் சிவராசா.

'எங்கடை ஆட்கள் உதையெல்லாம் வந்து பார்க்கத் தான் வேணும்' என்றுள் ஆச்சி.

'இந்த நீர்வீழ்ச்சிப் பாறையில் கீழே இருந்து ஒரு வெள்ளோக்காரன் மேலை ஏறினவன்' என்று ஒருவர் யாருக்கோ கூறிறார்.

'வெள்ளோக்காரர் இங்கை இப்பவும் இருக்கின்மோ?' என்று ஆச்சி சிவராசாவைக் கேட்டாள்.

'இருக்கினம், இங்குள்ள தேயிலைத் தோட்டங்களில் பல இன்னும் அவர்களிடம் உள்ளன. பல தோட்டங்கள் இலங்கைய ருக்கு இன்று சொந்தமாக இலங்கையரின் நிர்வாகத்தின் கீழ் வந்துள்ளது.

'இங்கை இருந்து போனவெள்ளோக்காரர் ஆபிரிக்காவில் தேயிலைத் தோட்டங்களைத் தொடங்கியுள்ளனர். அனுபவம் உடைய அவர்களை இலங்கை அரசாங்கம் போகச் சொன்ன தாலேயே உள்ளூர்க்காரர் அனுபவமில்லாது இருப்பதும், அனுபவம் உடைய அவர்களால் செய்யப்படும் புதிய நாட்டுத் தேயிலையுடனும் போட்டியிட வேண்டியிருக்கிறது...' என்றுள் செல்வி.

அதே பிழையைத் தானே சிங்கள அரசு மீண்டும் செய்ய இருக்குது... மலைநாட்டுத் தோட்டத் தமிழ் தொழிலாளர்களைப் பிடித்து அனுப்ப விழைகிறது. அவர்கள் போய் அந்தமானி லும், நிக்கோபாரி லும் வேலை செய்தால் இங்கை தேயிலைத் தோட்டங்கள் அவ்வளவு தான் சிரித்த தொழிலாளரின் முதுகு வளையும் என்றால் அது முடி

யாது. பொருளாதார அறிவற்ற அரசியல் வாதிகளால் சட்டப் புத்தகங்களைத்தான் புரட்டமுடியும்' என்றுன் சிவராசா.

'இப்பேரை என்ன?'

'நால முக்காலாகுது'

'இனி வாற இடம் என்ன??'

'வெல்லவாயா,'

'அங்கிருந்து கதிர்காமம் எத்தனை மைல்?' — இது செல்வி.

'ஏறத்தாழ ஐம்பது மைல் இருக்கும்...'

'தன்னி விடாய்க்குதடா' என்றுள் ஆச்சி.

'வெல்லவாயாவில் குடிப்பம்...'

தூரத்தில் 'வெல்லவாயா' என்று எழுதியிருந்த கல் தெரிந்தது;

வெல்லவாயாவில் இருந்து திசைமாரூவுக்குச் செல்லுகின்ற வீதி ஓரளவு நேரானது. மலைப் பாதையன்று, சம தரையை நோக்கி இறங்குகின்ற பாதை அது.

ஓன் சேனைப் பயிர்ச் செய்கை குடியிருப்புகள்....'

'முருகா' என்றால் ஆச்சி.

செல்வி அவனேடு நெருக்கமாக வந்து அமர்ந்து கொண்டாள்.

மாலை வெய்யில் மஞ்சள் பூசிக்கிடக்கின்றது. இரு பக்கங்களிலும் காடுகள் அடர்ந்து வளர்ந்துள்ளன! சற்றுமுன் தான் அவ்விடத்தில் மழை பெய்தது என்பதற்கு அறிகுறியாக மழைத் துளிகள் மரங்களில் கவிந்து கிடந்தன.

இருந்தாற் போல கானகத் தின் நடுவே இருந்து ஒரு பெரும் சத்தம் எழுந்தது. செல்வி பயந்து போய் ஆச்சி கேட்டாள்.

'அது என்ன...?'

'யானே ஒன்றின் பிளிறல்!' 'ஆனையா? எங்கேடா?' என்று பயந்து போய் ஆச்சி கேட்டாள்.

'காட்டுக்குள்ளோ... என் பயப்படுறியள்... அதுகள் ரேட்டுக்கு வந்தால் தான் என்ன? தன் பாட்டிலை போய்விடும்...'

பாடலில் ஒரு சாடல்!

'பள்ளிக்கு வைத்திலனே பிதாவாகிய பஞ்சபாதகன்' என்று பாடியிராமஸ் 'பள்ளிக்கு வைத்தானே பிதாவாகிய பஞ்சபாதகன்'; என்று பட்டினத்தார் பாடியிருக்க வேண்டும். படித்ததினால் தானே உத்தியோகத்திற்கு இந்தப் பஞ்சபாதப் பாடு.

ஜானகி, பதுளை:

'இனிக் கதிர்காமம் வரை யுள்ள பாதை ஒரே காடுதான். ஆச்சி! ஓரளவு யானைகளும், எருமைகளும், பன்றிகளும் நிறைந்த காட்டுப் பாதை... இடையிடையே குடியிருப்புகள் உள்

வெல்லவாயாவிலிருந்து திசைமாரூகமத்திற்குப் போகி ன்ற பாதையில் முன்று தடவைகள் புதிய அனுபவங்களை ஆச்சியும் ஏனையவர்களும் உணர்ந்தனர். புதுறுவாகலை என்ற

‘இடத்திற்கும் தெலுவிலை என்ற இடத்திற்கும் தெலுவிலை என்ற இடத்திற்கும் இடையில் பஸ் விரைந்து கொண்டிருந்த போது முதல் அனுபவம் ஏற்பட்டது.

‘‘மழை தூறி இருக்கு’ ஆனை கள் ரேப்டுக்கு வரலாம்...’’ என்று யாரோ ஒருவர் பஸ்ஸிற் குள் கூறினார்.

கூறி முடிப்பதற்குள் விரைந்து கொண்டிருந்த பஸ் மெதுவாக நின்றது.

‘‘என்ன...என்ன...?’’ என்று எல்லோரும் திகைப்புடன் கேட்டனர்.

திரைவர் சிகரெட் ஒன்றை எடுத்து பற்றியபடி பஸ்ஸை ஓட்டினான்,

திரும்பவும் சிறிது தூரம் விரைந்த பஸ் நின்றது.

‘என்ன...?’

‘சிகரெட் குடிக்கவாக்கும்! ’

‘இல்லை! அதோ ஒரு ஆனை’

‘அவியா...?’

உண்மைதான், 200 யார் கூக்கு அப்பால் வீதியோரத் தில் ஒருகுன்று அசைந்து கொண்டிருந்தது. பஸ் வந்துதாரத்தே நின்றதை அந்த யானை கவனி த் திருக்க வேண்டும். மெதுவாகத் துதிக்கையை ஆட்டியபடி வீதியில் ஏறியது.

‘முருகா... அப்பனே...’

‘சண்முகா... விநாயகா...’ பஸ்ஸினுள் முருகனின் நாமம் ஒலித்தது.

‘அரோகரோ... அரோகரா’

‘தனி யானைதான் பொல்லாதது. கூட்டமென்றால் பய

வில்லை... தம்பாட்டிற்குப் போய் விடும்...’’

திரைவர் பயந்ததாகத் தெரியவில்லை. அவன் அமைதியாக சிகரெட்டைப் புகைத்து ஏறிந்தான்.

யானை அசையவில்லை. திடை ரென்று பஸ் என்ஜினை இரைச்சச் சலோடு ஸ்ராட் பண்ணிய திரைவர், முன் ‘லைற்’ ருக்ளை ஒளி யோடு பாய்ச்சினான்.

அவ்வளவுதான்...

வெருட்சியடைந்த அந்தயானை மெதுவாக காட்டிற்குள் இறங்கி மறைந்தது.

எல்லோரும் நிம்மதியாக பெருமுச்ச விட்டனர்.

கதி கலங்கிப் போயிருந்த செல்வி ‘அது போயிட்டுதா?’ என்று கேட்டாள்.

‘‘முந்தி இப்படித்தான் கதிர்காமத்திற்குப் போகிறதென்றால் கால் நடையாக வருகிறவை. ஒரே காடும் யானையும் தான் ஒருமுறை என்றை அப்புவின்றை ஒன்று விட்ட தம்பி கால்நடையாகப் புறப்பட்டு வந்தார். ஒரு யாத்திரீகர் கூட்டத்தோடு.

சம்பளம் பெருகவில்லை; சந்தானம் பெருகுது.

ஒருவர்:: வருஷா வருஷம் சம்பள உயர்வு கிடைக்குதா? மற்றவர்: அந்தச் செல்வம் கிடைக்குதில்லை. வருஷா வருஷம் பிள்ளைச் செல்வம் கிடைக்குது.

ஆர். பெரியசாமி, ஹட்டன்

அவருடைய கால்களில் வாதக்குணம். அவர் புறப்பட்டார்... எல்லோரும் தடுத்துப் பார்த்தார்கள். கேட்கவில்லை. வழியிலை அவருடைய கால்கள் வீங்கி விட்டன. அப்படியும் அவர் நடந்து

வந்தார். முடியவில்லை. முருகா முருகா என்ற நாமகரணம் தான் கால்கள் வீங்குகின்றன. அப்படி இருக்கேக்கை ஆனை ஒன்று எதிர் பட்டது. யாத்திரீகர்கள் முருகா முருகா என்றபடி நின்றனர். அது அவர்களை நோக்கி வந்ததாம். வந்து கால் வீங்கி இருந்த அவரைத் தூக்கிக் கொண்டு காட்டிற்குள் ஒடி மறைந்து விட்டது.

‘ஜேயோ...’ என்றால் கதையைக் கேட்ட செல்வி. ‘‘சாக்காட்டிப் போட்டுதோ?’’

‘‘சீச்சீ... முருகனைத் தேடி வந்த வர் களை அவர் கைவிடுவாரே? யாத்திரீகர்கள் துக்கத்தோடு வந்தார்கள். அங்கே ஆனை தூக்கிச் சென்ற அவர் கும்பிடுக்கொண்டிருக்கிறாராம். மாணிக்க கங்கையிலை’’ குளித்ததால் கால் வீக்கம் வற்றிவிட்டது. எப்படி வந்ததென்று அவருக்கே தெரியாதாம்.’’

பஸ் விரைந்தது.

‘‘பொது...’’ என்று ஏதோ பஸ்ஸில் குதித்த சத்தம் கேட்டது.

‘‘யானை குதிச்சிட்டுது’’ என்றால் செல்வி.

‘‘எங்கை பிள்ளை?’’ என்று கேட்டாள் ஆச்சி.

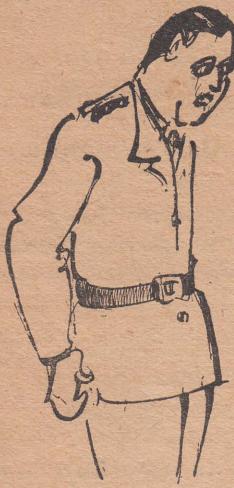
‘‘பஸ்ஸிலை யானை குதிக்குது, விழர்! அது குரங்காய் இருக்கும்.’’

உண்மை தான். ஒரு குரங்கின் வால் யன்ன லுக்கு வெளி யே பாம் பாகத் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது,

‘‘பஸ் யாத்திரை செய்திருக்கிறது...’’ என்றுள் சிவராசா.

‘‘உதுக்ஞுக்கு என்ன பயம் இல்லையோ?’’ என்று கேட்டாள் ஆச்சி.

பிடி பதுக்கல் பணம்!

அன்றிரவு பொவில் கான்ஸ் டபிள் கண்ணராசாவுக்கு ரோந்து பார்க்கும் வேலை. ஏதாவது திருட்டைக் கண்டு பிடிக்க வேணும், பிரமோசன் கிடைக்க வேணும் என்று வெகுநாளாக அழுந்திக் கிடந்த எண்ணம் தலை தூக்கியது. வழிமேல்விழிவைத்த படி ஒருந்தார். ஊஹாம்...

(முன்பக்கத் தொடர்ச்சி)

“உதுகளுக்கு என்ன பயம்? எங்களுக்கெல்லோ பயம்!” வீதியின் இரு மருங்குகளிலும் சில குடியிருப்புகள் காணப்பட்டன. குடியேற்றமக்கள் ஆங்காங்கு கட்டப்பட்டிருந்த சிறு வீடு களில் காணப்பட்டனர். வயல்கள் பரந்து பற்றை நிறைந்து கிடந்தன.

“எவ்வளவு கஷ்டமான வாழ்க்கை?”, என்றாள ஆச்சி.

தனமல்லிலை எனும் இடத்தை நெருங்கிக் கொண்டிருந்த போது மூன்றுவது அனுபவம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. ஒரு கூட்டம் ஏருமை மாடுகள் வீதியின் குறுக்கே படுத்துக் கிடந்து பத்து நிமிடங்கள் வரை வழி விடாது கிடந்தன.

“உதுகளேன் வழிவிடாது கிடக்கின்றன?”, - செல்வி. “என்று மைகள் தானே”, - சிவராசா. (தொடரும்)

ஒரு ஜீவராசி கூட அப்பக்கம் நடமாடவில்லை. சற்றுத் தாரத் தில் சிறு தேநீர்க் கடையில் பழையகாலத்து பெட்ரோல் மாக்கஸ் விளக்கு காற்றுக்கு குப் பென்று அணைவதும் ஏரிவதுமாக இருந்தது. கண்ணராசாவும் அலுத்துப் போய்து அந்தக் கடையைச் சமீபித்து அருகில் கிடந்த பெஞ்சு ஒன்றில் உட்கார்ந்து ‘ஒரு பிளையின் டை போடு’ என்று விட்டு பழும் ஒன்றை குலையில் இருந்து பிடுங்கி உரித்து வாயில் தினீத்தார். சிறிது நேரத்தால் மூயும் வந்தது. குடித்துவிட்டு மெல்ல நடந்து கொண்டிருந்தார்.

அந்தச் சமயம் இரு ஆசாமிகள் பேசிக் கொண்டு வருவது அவர் காதில்லை விழுந்தது.

“சோமண்ணே ஐந்து லட்சத்தில் இரண்டு கட்டு நாளை விடிய அனுப்பு. நல்ல கிராக்கி இப்போ. கமிஷன் பார்த்துப் போடு. முடித்துவிடலாம்; இனியும் வைத்திருக்காதே. நாளை விடிய என் மகன் பால் வாங்கப் போவான். அவனுக்கு நிறைய வேலை கிடக்கு; பார்சல் பண்ணி அதே சயிக்கிலில் அனுப்பிவிடு.”

‘சரியண்ணே. நாளை விடிய நிலம் தெரிய முந்தி 4 மணிக்குப் பார்சல் வரும்.’

பேச்சு முடிந்தது ஒருமாதிரி. கண்ணராசாவுக்கு தலை கால் புரியவில்லை. கடைசி நேரத்திலாவது கடவுள் கண் திறந்து விட்டார் என்ற சந்தோசம். விடுவாரா? உடனே அருகில் இருந்த தொலைபேசி பரிவர்த்தனை நிலையத்தில்லோடே நுட்பாக கொண்டார். உதவிக்கு ஒரு சிறு பொவில் கூட்டமும் வந்து சேர்ந்தது. குறிப்பிட்ட வேலை

வந்தது. இருளில் ஒரு உருவம் சைக்கிளில் வந்து கொண்டிருந்தது. எல்லாப் புலிகளும் பதுங்கி யிருந்தன. கண்ணராசாவும் பதுங்கி மறைந்திருந்தார். சைக்கிளும் கிரீச் கிரீச் என்ற சத்தத்துடன் வந்து கொண்டிருந்தது. சிறிது நேரத்தில் அது சமீபித்து விட்டது. ‘ஹய்’ என்ற விசிவின் சத்தம். எல்லாப் பொவில் புலிகளும் பாய்ந்தன. சைக்கிளை மடக்கிப் பிடித்து சைக்கிளில் இருந்த பார்சலையும் சைக்கிளில் வந்த பேர்வழியையும் ஏற்றிக்கொண்டு ஜீப் ஸ்டேஷனை நோக்கிப் பறந்தது. கண்ணராசாவும் கஜைத்துப் போய் வந்து சேர்ந்தார் ஸ்டேஷனுக்கு ஸ்டேஷனில் பார்சல் கொண்டு வந்த அந்த வாலிபன் குடைந்து வீசாரிக்கப்பட்டான். ஆனால் அவனே தான் ஒரு குற்றமும் செய்ய வில்லை என்றே வாதாடினான். கையும் மெய்யுமாக ஐந்து லட்சத்தில் இரண்டு கட்டுப் பிடித்த பிறகு மோ நிரபராதி என்று கண்ணராசா துள்ளினார். இன்ஸ் பெக்டர்சிறினார். கடைசியில்பார்சல் அவிழ்க்கப்பட்டது. பார்சலுக்குள் இருந்ததைப் பார்த்த தும் இன்ஸ்பெக்டர் முதல் எல்லோரும் திடுக்கிட்டு ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தனர். கான்ஸ்டாரின் கண்ணராசா முகட்டைப் பார்த்தார். ஆமாம்! ஜெமினி கணேசன் நடித்த “ஐந்து லட்சம் திரைப்படப் பாட்டுப் புத்தகங்கள் இரண்டு கட்டு அங்கு நின்ற எல்லோருக்கும் காட்சி. அளித்துக் கொண்டிருந்தது!

திருமதி பாலகிருஷ்ண சர்மா

இப்படியும் சில பேர்

■ மூலம்: அந்தன் செக்கோவ்
■ தமிழாக்கம்: வே. சு. மணியம்

ஓரு நாள் இரவு; மகிழ் ஓராப்பொழுதில் சிறப்புவாய்ந்த அந்த எழுது வினாஞ்சன் இவான் திமிரச்ச சேவியக்கோவ் 'இலாஸ் குளோசெஸ் தீ கோண்வைல்' என்ற இசைநாடகத்தை [பாலே நடனம்] இரசித்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் இருந்தது இரண்டாவது வரிசை. நாடகத்தை இரசிப்பதற்காக என்றே செய்யப்படும் கண்ணுடையை அணிந்திருந்தான். மேடையை உண்ணிப்பாகப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த அவனுடைய மனதில் எல்லோரையும் விடத் தானே மகிழ்ச்சி நிறைந்தவன் என்ற எண்ணம் குடிகொண்டிருந்தது. அப்போது திடென..... 'திடெரன்' என்பது அடிக்கடி பாவித் துப் பாவித்துத் தேய்வுற்ற சொல்; வாழ்க்கை திமர் நிகழ்ச்சிகள் நிரம்பியது: ஆகவே, அந்த சொல்லை எழுத்தாளர் எவ்வாறு பாவியாமலிருக்க முடியும்? திடெரன் அவன் முகம் ஒடுங்கியது; கண்கள் மேல் நோக்கி உருண்டன; மூச்ச நின்றது... கண்ணுடைய மெல்லக் கழற்றினான்; பலமாகக் கதிரையைப் பிடித்துக்கொண்டு அச்சு! ஆமாம் அவன் தும்மியிட்டான். விரும்பிய இடத்தில் தும்முவதற்கு எவருக்கும் உரிமை உண்டு. குடியானவர், பொலிசு அதிகாரிகள், நீதியரசர்கள் கூடதுமுகிழுர்கள். ஆகவே சேவியக்கோவ் தான் தும்மியதையிட்டு அதிர்ச்சியடையவில்லை. கைக்குட்டையை எடுத்து முக்கைத் துடைத்தான். பின்பு, தான் தும்மியது யாரையாவது

இடைஞ்சல் படுத்தியதா என்று அறிவதற்குச் சுற்றவர் நோட்டம் விட்டான். முதலாவது வரிசையில் அவனுக்கு முன்னே இருந்த ஒரு கட்டை ஆள் தனது வழுக்கை மண்டை ஒட்டையும் கழுத்தையும் துடைத்துக்கொண்டு ஏதோ முனு முனு ததார். இதைப் பார்த்ததும் அவன் அதிர்ச்சியடைந்தான். ஏனென்றால் அந்த ஆள் வேறு யாருமல்ல—போக்குவரத்து அமைச்சைச் சேர்ந்த சிவில் அதிபர் பிரிசலோ தான்.

'அவர்மீது தும்மியிட்டேன்; அவர் என்னுடைய அதிகாரியல்ல என்பது உண்மைதான். ஆனால் நான் தும்மியது அருவருப்பான விசயம். நான் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும்' என்று சேவியக்கோவ் நினைத்தான்.

சாடையாகச் செருமிக்கொண்டு முன்னே தலையைநீட்டி அதிபரின் காதினுள்,

'உத்தமரே? நான் தும்மியதற்கு மன்னிப்புக் கேட்கிறேன்... நான் திட்டமிட்டு.....' என்று குசுகுசுத்தான்.

'சரி, சரி நிறுத்து'

'என்னைப் பொறுத்தருஞான் கன். நான்..... வேண்டுமென்று செய்யவில்லை!'

'உனக்குப் புண்ணியமுண்டு வாய்பேசாதே! என்னை நாடகம் பார்க்கவிடு?'

சிறிது குழப்பமடைந்த சேவியக்கோவ் பயந்து பயந்து வாய்க்குள் சிரித்தான். பின்பு, மேடை

யை நோக்கி கவனத்தைத் திருப்பினான். நடிகர்களைக் கவனித்தான். ஆனால் இப்போது எல்லோரையும் விடத் தானே மிக்க முகிழ்ச்சியோடு இருப்பவன் என்ற எண்ணம் மறைந்துவிட்டது. கழிவிரக்கம் அவனை விழுங்கிவிட்டது. இடைவேளை வந்ததும் நேரே பிறிசலோவிடம் போனான். சற்று தயங்கித்தயங்கி நின்றுவிட்டு தன் கோழைத் தனத்தையும் வெற்றி கொண்டு,

'உத்தமரே தங்கள் மீது துமியிட்டேன், என்னை மன்னித்துவிடுங்கள்... உங்களுக்குத் தெரியும்..... நான் வேவன்டு மென்று.....' என்று முனு முனுத்தான்.

'அட நான் அப்போதே அதை மறந்துவிட்டேனே, திரும்பவும் சொல்ல வேண்டுமா?' என்று பொறுமையை இழந்து கீழுத்தைக் கடித்துக்கொண்டு கேட்டார் அதிபர்,

'தான் அதை மறந்துவிட்டதாகச் சொல்லுகிறீர், ஆனால் அவருடைய பார்வை கொடுரமாக இருக்கிறதே; என்னேடு பேசவே அவருக்கு விருப்பமில்லையோ; ஆனாலும் நான் வேண்டுமென்று தும்மவில்லையென்றும் அது இயற்கை விதியென்றும் அவருக்கு நான் விளங்கப்படுத்த வேண்டும்: அல்லாவிட்டால், என்னைத் தனக்குமேலே துப்புவதற்கு முயன்றதாக அவர் நினைத்துவிடலாம். இப்போது இவ்வாறு நினையாவிட்டாலும் பிறபாடு ஒரு வேளை!.....'

வீட்டை அடைந்ததும்

சேவியக்கோவ் தன் மனைவியிடம் தனது இழிந்த செயலைப்பற்றிச் சொன்னான். ஒரு கணம் அவள் அதிர்ச்சியடைந்தாள்தான்; பிறி சலோவ் 'எமது' அதிகாரியல்ல என்று கண்டதும் சமாதானம் அடைந்தாள்.

'இருந்தாலும், நீங்கள் அவரிடம் போய் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும் என்பது தான் எனது விருப்பம். இல்லா விட்டால் ஆட்களோடு எவ்வாறு 'பிளங்கிக் கொள்வது' என்று உங்களுக்குத் தெரியாது என்று அவர் நினைத்துக் கொள்ளுவார்', என்று அவள் சொன்னான்.

'அதுதான் நான் மன்னிப்புக் கேட்க முயன்றேன், ஆனால் அவர் அலட்சியமாக இருந்துவிட்டார்; நல்ல வார்த்தை ஒன்றும் பேசவில்லை; கதைப்பதற்கு நேரமும் இல்லாமல் போய்விட்டது. என்று அவன் பதில் சொன்னான்.

அடுத்தநாள் தலைமயிரவெட்டிக் கொண்டபின் சேவியக்கோவ் தனது புதிய உத்தியோக உடையை அணிந்து கொண்டு பிறிசலோவிடம் தனது செய்கையை விளங்கப்படுத்துவதற்காக கிளம்பினான். அதிபருடைய வரவேற்பறையில் ஆட்கள் நிரம்பியிருந்தனர். அவர் தானே நேரில் அவர்களிடமிருந்து மனுப்பத்திரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டிருந்து

தார். அவர்களின் ஒரு சிலரைக் கவனித்த பின் அதிபர் சேவியக்கோவை நிமிர்ந்து பார்த்தார்.

'உத்தமரே, நேற்றிரவு 'சோலைவனம்' நாடகக் கொட்டகையில் நான்—ஏ— தும்மி விட்டேன். ஏ— தும்மிவிட்டேன் ஏ— அதற்காக மன்னிப்பு.....'

'அட, என்ன இழவு இது!' என்று இரைந்து விட்டு அதிபர் அடுத்த ஆளைப் பார்த்து 'நீ வந்த காரியம் என்ன?' என்று கேட்டார்.

'நான் சொல்வதைக் கவனிக்க மாட்டாரோ! அவருக்குச் சரியான ஆத்திரம் வந்திருக்கிறதோ... ஆனாலும் விஷயத்தை இந்த அளவோடு நிறுத்தக் கூடாது..... நான் அவருக்கு விளங்கப்படுத்த வேண்டும்..... என்று சேவியக்கோவ் நினைத்தான். அவன் முகம் வெளுறியது.

கடைசி ஆளையும் கவனித்து விட்டு அதிபர் தனது சொந்த அறைக்குத் திரும்பிப் போவதற்கு எழும்பிய போது சேவியக்கோவ் அவரைப் பின் தொடர்ந்து கொண்டு,

'உத்தமரே என்னை மன்னித்து விடுங்கள்! எனது உள்மார்ந்த கழிவிரக்கமே தங்களைத் தொந்தரவு செய்ய வைக்கிறது.....' என்று முனுமுனுத்தான்.

அதிபருக்குப் பொங்கி வந்தது சினம். தொலைந்து போகச் சொல்லிக் கையை வீசிக் காட்டிக்கொண்டு 'நீர் என்னை எளனம் செய்கிறீர்' என்று சொல்லி யபடியே அவனுடைய முகத்தில் அறைந்தாற் போல் கதவை அடித்துச் சாத்தினார்.

'ஏ என் செய்கிறேனு? என்ன எளனமாம்..... அவர் ஒரு அதிபர், அவருக்கு இது விளங்கவில்லையா? சரி... இனி கனவானை மன்னிப்புக் கேட்டுத் தொந்தரவு செய்வதில்லை, யமன் அவரைக் கொண்டு போகட்டும்! அவருக்கு ஒரு கடிதத்தை எழுதி விடுவோம். நேரில் போவதில்லை. அவ்வளவுதான்.'

வீட்டுக்கு திரும்பிக்கொண்டிருந்த போது சேவியக்கோவ் அவ்வளவுதான் என்னினான். ஆனால் அவனுல் கடிதம் எழுத முடியவில்லை. எப்படிஎப்படியோ எல்லாம் சிந்தித்துப்பார்த்தான், எப்படி எழுதுவது என்பது புரிய வில்லை. ஆகவே அடுத்த கிழமை அதிபரிடம் நேரில் போய் விஷயத்தைச் சரிப்பண்ண வேண்டும் என்று முடிவு செய்தான்.

அப்படியேபோய்விட்டான்; அதிபர்கள்விக்குறியிடன் பார்த்தார். உடனே சேவியக்கோவ் சொன்னான்:

-15-

“உத்தமரே தாங்கள் சுட்டிக்காட்டியதைப் போல நேற்று நான் தங்களை ஏனானம் செய்ய துணிந்து வரவில்லை. தும்மி உங்களுக்கு இடையூறு செய்து விட்டேன் என்பதற்காக மன்னிப்புக் கேட்பதற்குத் தான் வீங்தேன்..... ஏனானம் செய்வதற்கல்ல, அதை நான் நினைத்துப் பார்க்கவே அஞ்சுகிறேன்; அவ்வளவு துணிவு எனக்கு இருக்கிறதா? ஆட்களை ஏனானம் செய்ய நாங்கள் வெளிக்கிட்டால்கொரவம் என்பதே ஒளிந்து போய்விடும்..... மேலதிகாரிகளுக்கு மரியாதை என்பதே கிட்டாது போய்விடும்.....”

அதிபருக்குவந்த பொல்லாத யகாபத்தால் உடம்பு நீல நிற மாக மாறியது! உடல் கொதி கொதித்தது.

“வெளியே போ”, என்று கத்தினார்.

“என்னை மன்னித்து விடுங்கள்”, என்று பயத்தால் வெலவெலத்தபடியே சேவியக்கோவ் கேட்டான்.

ஓருவர்: என்ன வைக்கோல் பட்டடை மாதிரி சப்பாத்துகள் குவிந்திருக்கு.

மற்றவர்: அதெல்லாம் நான் உத்தியோகம் தேடித் திரித்ததில் தேய்ந்து போன சப்பாத்துகள்.

- ஜோக்கிரட்டஸ்.

‘வெளியே போய்த்தொலை’ என்று காலை நிலத்தில் தூக்கி மிதித்துக் கொண்டு அதிபர் மீண்டும் கத்தினார்.

சேவியக்கோவுக்கு உயிர்நின்றுவிட்டது போல இருந்தது. திரும்பி வாசலை நோக்கி நடந்து தெருவுக்கு வந்து அலைந்து திரிந்த போது அவனுக்குக் கண்ணும் தெரியவில்லை, காதும் கேட்கவில்லை, தாண்டித் தாண்டி நடந்து வீட்டை அடைந்தான். சாய்மானக்கதிரைபில் வீழ்ந்தான். தனது உத்தியோக உடையுடனே செத்துவிட்டான்.

களவியல்

ஓருவர்: பார் த் தீங்களா செய்தி.....! அமெரிக்காவில் பொலிஸ் ஸ்டேஷனிலேயே களவெடுத்திருங்களாம்.

மற்றவர்: உதென்ன புதினம் நம்ம நாட்டிலே கோயிலுள் புகுந்து கடவுள் சிலையையே களவாடுருங்க... தெரியாதா?

- நயின் மு. பரமேஸ்.

புதைவத் தினுசுகளுக்கு ‘சிங்காரம்ஸ்’

தங்க நகைகளுக்கு

டைமா நூதை மாளிதை

47, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு : 11

தொலைபேசி: 20875

பஸ்ஸீரி
பக்டி

வினாக்கள் சிரிப்பு!

வருடந்தோறும் நடை பெற்று வரும் இல்ல விளையாட்டுப் போட்டி அன்று பி. ப. 2 மணிக்கு ஆரம்பிக்கப்படுமென ஒலிபரப்பி அடிக்கடி சத்தம் செய்து தான் மிக விழிப்புடன் இருப்பதை பறைசாற்றிக் கொண்டிருந்த போது நாமும் அதற்குப் பதில் கூறுமுகமாக மிகவும் சுறுசுறுப்புடன் ஓடியாடித்திரிந்து தேவையானவற்றை கவனித்துக் கொண்டிருந்தோம்.

மிகவும் சுறுசுறுப்பாக இல்லங்களுக்கிடையே புள்ளி நிலைமை முன்னேறி போட்டியை விறுவிறுப்படையச் செய்த வேலோ! நாம் ஒவ்வொருவரும் எம்மை மறந்த நிலையில் தத்தம் இல்லங்களுக்கென இயன்றலும் உழைத்து வந்தோம். முறையே 100 யார், 820 யார் ஒட்டங்கள் நடைபெற்று வந்துகொண்டிருந்த வேலோ, “அடுத்ததாக நடைபெறப் போகும் வினாக்கடைப் போட்டிக்கு ஆயத்தமாகவும்” என அலையில் அறிவித்தல் வந்தது.

இதைத் தொடர்ந்து நாமும் வினாக்கடைப் போட்டியில் வியப்புறு விதத்தில் கலந்து கொள்ள ஆயத்தமானேம். முடிவு..... பல ரக மக்கள் பசந்தரையில் உலாவினர். அவர்கள் ஞான பலர் விசரார் களாவும்,

நோயாளிகளாகவும், பிச்சைக்காரர்களாயும், இன்னும் பல வேஷங்களும் அனிந்திருந்தனர். இவையாவும் இல்லத்தவரினதும், ஏனையோரதும் கரகோஷ்டதைப் பெற்றன. இந்திக்குச் சீல்லோரையும் இன்பவெள்ளத்தில் ஆழ்த்திய சமயம், ஒலி பரப்பி அறிவிப்பாளருக்கு மாத்திரம் இன்பத்தை அளிக்கவில்லை என்பதைப் பறைசாற்றுமுகமாக ‘‘வினாக்கடைப்போட்டி இத்துடன் முடிவடைகிறது’’ என அறிவித்தல் வந்தது.

இதைத் தொடர்ந்து ஒவ்வோர் இல்லத் தலைவர், ஆசிரிய ஆசிரியைகளினது முகங்கள் அடுத்து ஒலி பரப்பப்பட்டப் போகும் முடிவை அறிவித்தில் ஆவல் மிகுந்ததாக காணப்பட்டன. இவற்றின் ஆசைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முகமாக முடிவும் ஒலிபரப்பியில் ‘‘பிச்சைக்காரருக்கு முதல் இடம் எனக் கூறப்பட்டது.

இதையடுத்து பரிசு வாங்க வரும்படி அழைத்ததைத் தொடர்ந்து ‘‘பிச்சைக்காரனும்’’ சென்று பரிசுசப் பெற்றுக் கொண்டான். இச்சமயம் ஒவ்வொரு இல்லத்தவரும் அவன் எந்த இல்லத்தைச் சேர்ந்தவன் என்பதை அறிய ஆவல் கொண்டவர்களாக அவன் பரிசுடன் செல்லும் வழியைப் பார்த்திருந்தனர்.

பரிசுசப் பெற்றுக் கொண்ட ‘‘பிச்சைக்காரன்’’ தன் வழியே — அதாவது எம் கல்லூரியின் பிரதான வாசல் வழியே நடைபோட்டுக்கொண்டிருந்தான்.

ஆமாம், அவன் அசல் பிச்சைக்காரன்தான்! பரிசு சளித்த பிரதம விருந்தினர் உட்பட அனைவரும் சிலையானார்கள்.

வி. தாமோதரம்பிள்ளை, நுகேகொடை.

‘நோ’ வேதனை!

சென்ற வருடம் நான் க. பொ. த. (சாதாரணதர) கூடு பிற கல்வி கற்று வந்த போது ஒரு வேடிக்கை மிகுந்த ஆசிரியப் பெருந்தகை எங்கள் வகுப்பாசிரியராக இருந்து வந்தார்.

அவர் எப்பொழுதும் எங்க ஞான பேசும்போது தமிழுடன் ஆங்கிலத்தையும் கலந்து பேசுவார். யாராவது மாணவர்கள் வகுப்பு நேரத்தில் கதைத்து சிரித்துக்கொண்டிருந்தால் நோகதைக்கிங், நோ சிரிக்கிங் என்று கூறி அவர்களை அடக்குவார்.

அன்றேரு நாள் எங்கள் பாடசாலையிற் தமிழ்த் தினவிழா நடைபெற்ற போது எங்கள் வகுப்பாசிரியரே அதற்குத் தலைமை தாங்க வேண்டி ஏற்பட்டது.

நாமெல்லோரும் கல்லூரி மண்டபத்தில் அன்று நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டு களிப்பதற்காக கூடியிருந்தோம். அப்போது தலைமை உரை நிகழ்த்த மேடைக்கு விழாத் தலைவர் (எங்கள் வகுப்பாசிரியர்) வந்தார். அவர் மேடைக்கு வந்து நின்ற போது கூட்டத்தில் இருந்த மாணவர்கள் உரத்து சதைத்துக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டதும் வழையாக வகுப்பிற் கூறவது போல ‘‘நோ சத்தம் என்று’’ அவர் வாய் தடுமாறிக் கூறியது தான் தாமதம், அங்கு குழுமி யிருந்த ஆசிரியர்கள் உட்பட நாமெல்லோரும் வீழுந்து விழுந்து சிரிப்பொலி வேலை மண்டபமேஅதிர்ந்தது.

செல்வன் ச. குகதாசன், திருநெல்வேலி கிழக்கு, யாழ்ப்பாணம்.

ஓய்யப்பங் கங்காணியார்

யெங்கொப்புரானே, இந்த நூறு ரூவா, அம்பது ரூவா நோட்டுகள் மாத்த இம்மாண்டு சனமும் பட்ட பாடு ஆண்டவனுக்குத்தாய்யா தெரியும். அந்தக் காலத்துலைய்யா காசு இல்லாத மனுஷா தாய்யா கய்ட்டப்படுவாக. இந்தக் காலத்துலை இன்னுன்னு காசவைச்சுக்கினு இருக்கவுக்கு கில்லயாய்யா எல்லா கய்ட்டமும்!

இதுலய்யா எனக்கு ஒரு காரியம் புரியல்லய்யா. காசு மாத்துர கியூ வூல பாத்தாய்யா நெசமா பணக்காரவுகல காணல்லய்யா. எல்லாரும் எளிய மனுஷாலாத் தானிருக்காக. இதுல இன்னெரு கூத்துய்யா. கியூ வரிசையில நம்ம கவாத்து வெட்டுர முனியம்மா, புள்ள காம்புரா வெசா லாச்சி இவனுகள் தாய்யா நின்னுகிட்டு இருந்தாலுக. கூத்துன்ன இது தாய்யா கூத்து! மாசம் ழரா ஒழுச்சாலும் எழுவத்தி ஐஞ்ச ரூபா கூட சம்பாதிக்க முடியாதவுகள்ளாம் நூறு ரூவா நோட்ட வைச்சிகினு இருந்தாக ஐயா.

மொல்ல முனியம்மா கிட்ட போயி “எண்டி சிலுக்கு ஒனக்கிட்ட கோட நூறு ரூவா நோட்டு இருக்கா?” அப்புமன்னு ரகசியமா கேட்டாய்யா. அவ சொல்லி “மகும..... யேன் கிட்ட எங்கய்யா நூறுரூவா நோட்டு? இது கருப்புக் கோட்டு கணக்கப்புள்ள ஓட்டு காசு. இதை மாத்தி குடுத்தா ஐஞ்ச ரூவாவும் ஒரு நாளு சம்பளமும் தாரேரூய்யா” அப்புமன்னு சொன்னுய்யா. பாத்தீகளாய்யா கூத்து! இப்புடித்தாய்யா ஒவ்வொருத்தரும் டிங்கர்வேல் மைக்கர் ஐயா ஓட்டு காசையும், குஞ் சிப்பொரி சங்கப்புள்ள ஓட்டு காசையும் மாத்திக் குடுத்தாக.

கொழும்பு பட்டனத்துல காசு மாத்திக்கினு வர்றவுக கிட்ட இந்த நெருப்புக்குச்சி பயலுவ பிட்பக்கட்டு அடிச்சட்டானுகளாமே! காலயில இருந்து அந்தி வரைக்கும் காத்திருந்து ஒரு நூறு ரூவா காசு மாத்திக்கினு வந்தா அத கூட இந்த திருவாத்து பயலுவ புடுங்கினு போயிர்ரானுகளே! உருப்படுவானுகாளா இந்த ஊதாறி பயலுவ? யாழுபாணத்துல பொட்க கய்தங்களுக்கு சீதண்மா குடுக்க பாணயி வே போட்டு முடி சேத்து வச்சிருந்த காசையெல்லாம் பேங்குல போட வேண்டியதாயிருந்திருக்குமேய்யா யெல்லாம் தலையெழுத்து தாய்யா!

சேத்து வைக்காமயும் வாழ ஏலாது. சேத்து வச்சும் வாழ ஏலாது. அப்புமன்ன எப்புடி ஐயா வாழ்றது? வாழுமாமயே இருந்திருனுமா?

“குறிஞ்சிதாசன்”

சிறந்த வர்ண அச்சக வேலைகட்டு

விஜயா இன்டஸ்ட்ரீஸ்
236, பழைய சோனகத்தெரு,
கொழும்பு.

கவலை ஏன்?

இன்னும் வியாதியால் கஷ்டப்படுகிறீர்களா?
அப்படி தீர்க்க முடியாத நோய்தான் என்ன?

சித்த ஆயுர்வேத மருந்துகளே பூரண சுகமாக்கும் என்பது உலகம் அறிந்த உண்மை

சித்த ஆயுர்வேத வைத்தியத்தில் பரம்பரையாக புகழ் பெற்ற குடும்பத்தில் உள்ளவரும் இலங்கை யின் பல முக்கிய நகரங்களில் முகாம் செய்து அநேக பெரிய வைத்தியர்களால் கைவிடப்பெற்ற நோய்களை பூரண குணப்படுத்தி அநேக அன்பர்களிடம் பாராட்டும், நற்சாட்சிப் பத்திரங்களும், புக மூம், மெடல்களும் பெற்று இலங்கையில் முன்னணியில் திகழ்பவர் இலங்கை அரசாங்கத்தாரால் பதிவு செய்யப்பெற்ற ஆயுர்வேத பிஷ்க் வைத்தியக் களஞ்சியம்

ஆயுர்வேத டாக்டர் மு. கிருஷ்ணன்

(கல்கத்தா)

(மதுரை)

(இலங்கை)

ஓருவர் என்பது யாவரும் அறிந்ததே.

ஆஸ்மா நோயாளிகள் கவனிக்கவும்!

ஆஸ்மா என்னும் இருமல், ஈளை, இளைப்பு, கபக்கட்டு, கோழை, சளி அடைப்பு, தொண்டைக் கட்டு, பேசவும் மூச்சவிடவும் கஷ்டம், கர்மூர் சப்தம், மூச்சத் தினறல், மூக்கில் நீர் வடிதல், தினசரி அலுவல்களில் அவஸ்தை, பலயீனம் முதலியவற்றால் பல காலம் கஷ்டப்பட்ட நோயாளிகள் நம்மிடம் மருந்து சாப்பிட்டு நலம்பெற்றுவிட்டார்கள். கடின பத்தியமில்லை, நற்சான்றுகள் ஏராளம். வி. பி. தபால் பார்ச்சில் பெற இன்றே எழுதுங்கள். 20 நாள் செட் மருந்து கோர்ஸ் ரூ. 42,00.

சரும நோய் என்ற தோலைப் பற்றிய வியாதிகளுக்கு

சரும நோய் என்பது பலவகைப்படும். இதில் முக்கியமாக தொந்தரவு கொடுக்கும் வியாதிகளான ஊறல் பற்றுப்படை, சாம்பல் நிற படை, திட்டுத்திட்டாக, செதின் செதினாக தோலில் உதிருதல் முதலியவற்றால் கஷ்டப்பட்ட நோயாளிகள் நம்மிடம் சிகிச்சை பெற்று சீக்கிரத்தில் குணமடைந்துள்ளார்கள். திரும்பி வருவதில்லை. பத்தியக் கஷ்டமில்லை! 30 நாள் சரும நோய் செட் விலை ரூ. 31-00.

மேற்படி மருந்துகள் வி. பி. பி. மூலம் பெற்றுக்கொள்ள விரும்புவோர் ரூ. 5,00 போஸ்டல் ஆடர் மூலம் அப்வான்ஸ் அனுப்புதல் வேண்டுகிறது. அப்வான்ஸ் இன்றி வரும் கடிதங்கள் கவனிக்கப்படமாட்டாது,

ஆங்கில வைத்தியமோ, வேறு வைத்தியங்களோ செய்து தங்கள் நோய் தொலில்லையென்றால் எம் மிடக் கடைசியாக ஆலோசனை கேட்டு சிகிச்சைபெறவாம். எமது மருந்தினால் வியாதியைக் குணப்படுத்த முடியும் என எமது மனதிற்கு திருப்திப் பட்டால் தான் சிகிச்சை செய்வோம். முடியாத நோய் களை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டோம். ஏற்றுக்கொண்ட வியாதியை நிச்சயமாகவும், திருப்தியாகவும் குணப்படுத்திக் கொடுப்போம் என்பதை பெருமையுடன் தெரிவிக்கின்றோம்.

நேரில்வர வசதியில்லாதவர்கள் கடிதமுலம் வியாதியின் முழுவிபரமும் எழுதி விபரம் அறியலாம்.

இரகசியங்கள் எக்காரணம் கொண்டும் வெளியிடப்படமாட்டாது.

எமது வைத்தியரை பிரதி மாதமும் 6 திகதி முதல் 20 திகதி வரை
(போயா, அரசாங்க வர்த்தக விடுமுறை தவிர்ந்த ஏனைய நாட்களில்)
நேரில் சந்தித்து ஆலோசனை பெறவாம்.

கலா நிலையம்

ர. வி. ஆர். ஏ. கட்டட மேல்மாடி,

19/1, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு.

'கஸ்ட்' புரட்சேன்றுர் கந்தசாமி!

ஜி. சி. ஈ. பாஸ் பண்ணிவிட்டு உத்தியோகத்துக் காக அலைந்து திரியும் ஒரு வாலிபனின் சோகத் தினை நகைச்சவையாக்கிப் பின்னி எழுதப்பட்ட கதை இது. பெயர், சம்பவங்கள் கற்பனையே.

நன்பர் கந்தசாமி ஜி. சி. ஈ., வகுப்பைக் கரைத்துக் குடித்து ஏப்பம் விட்டவர். சுமார் பதினெட்டு வயதில் காலடி எடுத்து வைத்து 23ம் வயதில் முக்கித் தக்கி மூன்று திறமைச் சித்தி எடுத்து வைத்திருக்கும் உத்தமன். இதுவரை ஐந்து தரம் ஜி. சி. ஈ. எடுத்தபோதிலும் தறபோதும் இரண்டு பாடத் துக்கு விண்ணப்பம் போட்டிருக்கின்றார். நன் பர் அறியாத உபாத்திமார்கள் இல்லை. எழுதாத பரீட்சை மண்டபங்கள் இல்லை. அவரின் சரித்தித்தை ஓவ்வொரு 'ரியூட்டர்'யும் பக்கம் பக்கமாகச் சொல்லும். விஞ்ஞான வகுப்பில் நுழைந்து இரசாயனமும் பெளதீகமும் முதன் முதலில் எடுத்தார்! மூன்று முறை ஜி. சி. ஈ. யில் இரசாயனமும், பெளதீகமும் குண்டு அடித்ததால் கலைவகுப்புக்குள் நுழைந்து 'டபிள் கேம்' மன்னரானார். விடியவிடியகலைப்பாடங்கள் படித்து பாண்டியத்தியம் பெற்ற அவர் திறமைச் சித்தி எடுத்த பாடங்கள் சமயம், தமிழ். இலக்கியம். இதனைப் பாடசாலை அகராதியின் முத்தமிழ் என செல்லமாக அழைப்பார்,

அதோ... கந்தசாமி செல்கின்றார். வழியை விட்டு அவர் பின்னால் செல்வோம். அது ஒரு தபால் கந்தோர். ஒடிச் சென்று

'கஸ்ட்'டை எடுத்துப் படிக்கின்றார்.

பதவிகள் வெற்றிடம்
அரசாங்க எழுதுவினைஞர்
பரீட்சை

தகைமைகள்:

1. விண்ணப்பதாரர் சிறந்த உடல் நலம் கொண்டவராக இருத்தல் வேண்டுக்.

கந்தசாமிக்குச் சந்தோஷம் பிறக்கின்றது. கைகளை மடக்கி நெஞ்சை உயர்த்தி சற்றே பலம் பார்த்துக் கொள்ளுகின்றார். உடல்நலம் உள்ளவன் நான். எனவே இதற்குத் தகுந்த விண்ணப்பதாரி நானேயென்று மனத்தைச் சற்றே திடப்படுத்திக் கொண்டு தொடர்ந்து படிக்கின்றார்,

1. விண்ணப்பதாரி பிறப்பினுலோ பதினினுலோ இலங்கைப் பிரஜையாக இருக்க வேண்டுக்.

...ஆஹா... சங்கிலியன் மரபில் வந்தவன் நான். நான் இந்தநாட்டின் முதற் பிரஜை; கல்தோன்றி மண்தோன்றுக்காலத்தே முன்தோன்றி முத்தகுடியான நான் இலங்கைப் பிரஜைதான். அதிலென்ன சந்தேகம்! இரண்டு தகைமைகளும் பொருந்தி விட்டது. மூன்றுவது தகைமையும் பார்த்துவிடுவோம்

3. விண்ணப்பதாரர் டிசம்பர்

மாதம் 31ம் திகிதியி 24 வயதுக்கு மேற்பட்டவராக இருக்கக் கூடாது

நான் ஐந்து தரம் ஜி. சி. ஈ. எடுத்தாலும் என்ன வயது போய்விட்டதா? இப்போது 23 வயதும் 3 நாளும்! எனவே வயதில் கூட எனக்குப் பொருத்தமான உத்தியோகம். கந்தா எனக்கு உத்தியோகம் கிடைச் சால் இனக்குத் தெற்கு வீதி யிலை ஒரு மடம் எண்டாலும் கட்டி விடுவேன். பத்தாம் திருவிழாவுக்கு அன்னதானத் தோடை தண்ணீர்ப் பந்தலும் போடுவேன். வயது ஏற முன் எம் ஒரு சின்ன உத்தியோகத் திலை கொழுவி விட்டால் பிறகு வயதில்லாமல் உத்தியோகங்களுக்குத் துணிஞ்சு போடலாம். சரி அடுத்த தகைமையும் பார்த்து விடுவோம்.

4. விண்ணப்பதாரர் இரண்டுக்கு மேற்படாத இருக்கைகளில் ஆறு பாடம் சித்தியடைந்திருக்க வேண்டும், அதில் தமிழ் பாடை, என்களிதம் அல்லது களிதத்தில் திறமைச் சித்தியிருக்க யேண்டும்.

கந்தசாமயியின் முகத்தில் அசடு வழிகின்றது. உச்சந்தலையில் யாரோ பாருங்கல்லால் அழுத்துவது போல் இருந்தது. கைக்கெட்டியது வாய்க்கெட்டவில்லை. என்களிதத்தில் திறமைச் சித்தியில்லையே என்ற கவலை முகத்தைக் குனித்து கொண்டு 'கஸ்ட்'மின் மறுறையைப் புரட்டுகின்றார்'

சிறுப்பர் பரீட்சைக்கு
ஆட்சேர்ப்புப் பரீட்சை

...சிறுப்பர் பரீட்சை இதுக்கெண்டாலும் குவாலிவிபிக் கேஷன் பொருந்துதோ பார்ப்பம். கடவுள் என்னைக் கைவிட மாட்டார்.

தகைமைகள்

1 வயது: 18க்கும் 22க்கும்

இடையில் இருக்கவேண்டும்.

'திக்' என்றது. 'நான் உந்த ஸ்கல் சேவீஸ். பஸ்குளைக் கலைச் சுகாலத்துக்கு ஒழுங்காய்ப் படிச்சிருந்தால் 22 வயதுக்கை ஜி. சி. ஏ. பாஸ்பண்ணியிருக்க மாட்டேனே? சி... பேய் வேலை செய்துபோட்டன். இப்ப வயதும் ஏறிப்போச்சது. நான் றவி சைக்கிளிலை விட்டுக் கலைச் சிரண்டொரு குமருகளுக்குக் கலியாணமும் முடிஞ்சபோச்சு. எனக்கு உத்தியோகத்தையும் காணவில்லை. பாப்பம்.....பாப் பம்... கடைசி கொம்பனி உத்தியோகமெண்டாலும் கிடையாதே!...'

றவி சயிக்கின்றன திருவாளர் கந்தசாமி வேகமாக ஓடுகின்றார். சிந்தனை வேகமானது 'றவி' சைக்கிளின் வேகத்தையும் முந் திக்கொண்டு ஓடுகின்றது. சி..... போனவருஷம் பொலிக் வேலைக் குக் 'கச்ட்' பண்ணியிருந்தவங்கள். பேய்த்தனமாக விட்டுவிட்டன். போட்டிருந்தாலும் எடுபடுகிறதுக்கு என்ன முற்று. எனக்குக் கோழி நெஞ்சு. வளத் தியும் நாலைமுக்காலுக்கை நின்று கொண்டுது.

சிந்தனையை வளர் த் துக் கொண்டே ஓடிசென்ற திருவாளர் கந்தசாமி முன்னால் நடந்து சென்ற மனிசியுடன் சைக்கிளை மோதிவிட்டு மறுபக்கத் தில் சைக்கின்றன விழுகின்றார்.

மணுஷி: குறுக்காலை போவார். வழியைப் பார்த்து ஓடுகிறதில்லையே. இப்ப பள்ளிக் கூடப் பொடியானும் கள்ளுக்குடிக் குதுகள் போலை கிடக்கு. சந்திரமண்டலத்திலை அவன் ஒருதன் போனதிலும் பார்க்க இவையின்றை சேட்டைக்கூட. இவன் கந்தப்பற்றை மேன் முந்திப் பிழைய்ல்லை; இப்ப அவருக்கு இருநாறு நூவாவில் ஒரு சைக்கிள் வேண்டிக்கூடுக்கச் சன்னி பிடிச்சவன்

போலை ஓடுகிறான்....'

விதியின் கோலத்தை மதியால் வெல்ல முடியாது எனச் சொல்லிக்கொண்டு உரஞ்சுப் பட்ட முழங்காலுக்கு மருந்து கட்டுவெதற்குச் சைக்கிளில் விரைகின்றார் திருவாளர் கந்தசாமி.

ஒரு கிழமை செல்லுகின்றது. மீண்டும் றவி சையிக்கின்றன் தபாற்கந்தோருக்குச் செல்லுகின்றார். புதிய 'கச்ட்' வந்திருக்கின்றது. உடனே புதியகச்ட்டை புதிய உத்வேகத்துடன் தட்டுகின்றார்.

பதவிகள் வெற்றிடம்'

காவலாளிகள் பதவி
தகைமைகள்:

1 வயது 20க்கும் 30க்கும் இடையில் இருத்தல் வேண்டும்.
...சரி'

2 க.பொ.த. (சாதாரணம்)
பாஸ் பண்ணியிருக்க வேண்டும்.
'...அதுவும் சரி'

தேர்ந்தெடுக்கப்படும் விண்ணப்பதாரர் ரூபா 500 பினைப் பணமாகக் கட்டவேணும்.

'சரி உத்தியோகத்திலை எடுபட்டால் பாப்பம்' ஊரிலை ஆற்றையும் ஆட்டை மாட்டையெண்டாலும் பிடிச்சு..... முக்கிய கவனிப்பு

இப்பதவிக்கு விண்ணப்பிப்ப வர்கட்கு 5 வருட அனுபவம் இருத்தல் வேண்டும், சிங்களத் தில் எழுத வாசிக்கத் தெரிந்த வர்கட்கே முதலிடம் கொடுக்கப்படும்.

திருவாளர் கந்தசாமிக்கு உலகமே புரள்வது போல ஒரு நிலை. 'சி...சி... இந்த உத்தியோகங்களுக்குப் போடுகிறவேலை ஒருநல்ல பாண்போற்றியெண்டாலும் போட்டுவிட்டுப் போகலாம்.

[யாவும் கற்பணை]

(திக்கவயல்)

சி. தர்மகுலசிங்ககம்)

ஓருவர்: என்ன வேகமாக ஓடிப் போனீர், பிறகு ஆறுதலாக நடந்து வாற்ற?

மற்றவர்: நான் மனைவியோடு கோபித்துக்கொண்டு குளத் துக்கள் விளப் போனான். நேற்று டாக்டர் எனக்கு பச்சைத்தண்ணி கூடாது என்றவர். அது தான் திரும்பிவிட்டேன். ஆர். கே. சாமி, மீசாலை.

கலை

இலக்கிய

மாத

இதழ்

ஆசிரியர்:

டொமினிக் ஜீவா

60, கஸ்தாரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

‘ஈயாய்ப் பிறந்திலனே கள்ளில் முழ்கி இறப்பதற்கே

சங்கரப்பிள்ளையர் குடியில் குறைந்தவரல்ல. இப்போது பசுபதியிடந்தான் வாடிக்கை. இதற்கு முன் பலரிடம் வாடிக்கை வைத்துக் கொண்ட வர்தான் அவர். ஆனால் வாடிக்கை ஒருவரிடமும் நிலைத்து நிற்பதில்லை. பாவம் அவர் கையில் எப்போதும் காசு இருப்பதில்லை. அவருடைய இல்லாத தன்மையை நினைத்து சில நாட்களுக்கு கடன் கொடுப்பார்கள். இல்லை என்று சொன்னாலும் அவரும் ஸெலே விடமாட்டார். வாடிக்கை வைத்த இடத்தில் கடன் சற்று ஏறிவிட்டதெனக் கண்டால் அத்த இடத்து வாடிக்கையை முறித்துக் கொள்வார்.

அவரைப் பற்றி பசுபதி முன்னேன அறிந்து வைத்திருந்தான். இந்த இரண்டு மாதாலாத்தில் இன்னும் கூடுதலாகத் தெரிந்து கொண்டான்.

அவர் மடியிலே காசு இருந்தால் நடையிலே கம்பீரமிருக்கும். சிறு விஷயங்களுக்கும் சினந்துகொள்வார்; போதை தலைக்கலைக்கேறிவிட்டால் மாவிட்டபுரம் தொடங்கி நெல்லியடிச்சந்தியில் உள்ள மயிர் வெட்டும் கடைவரை உள்ளேவிடக்கூடாத என்று பேசத் தொடங்கி விடுவார்.

அவர் கையில் காசில்லாமல் போனால் கள்ளுக் கொட்டிலில் வெறும் அப்பாவி மனிதராக மாறிவிடுவதே அவர் வழக்கம்.

இன்று அவர் வந்த வரத்தைச் பார்க்கும் போதே அவரிடம் காசில்லை என்பது பசுபதிக்கு விளங்கிவிட்டது. அவர் கணக்கில் கடனும் கொஞ்சங்கொஞ்ச

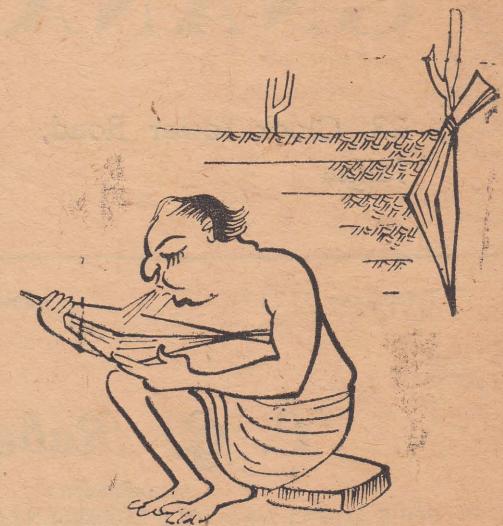
மாக ஏறிவிட்டது, வரடிக்கை காரன் என்ற பெயரில் இனி மேலும் ‘ஏறி வாக்க’ பசுபதி தயாராக இல்லை. அவரைக் கண்டபோதே, இன்று அவருக்கு கடன் கொடுப்பதில்லை என்று தீர்மானித்துக்கொண்டான்.

சங்கரப்பிள்ளையர் தானே முன்சென்று பிளா ஒன்றைக்கையில் எடுத்து உட்பறுத்தைக்கையால் துடைத்து வாயால் ஊதிக் கொண்டு தரையில் அமர்ந்தார்,

பசுபதி சங்கரப்பிள்ளையரை கவனித்ததாகதெரியவில்லை. பொறுமையைஇழக்காதசங்கரப்பிள்ளையர் பசுபதியைப் பார்த்து ‘என்ன பசுவன்..... எனக்கு மொண்டு ஊத்தன்.....’ என்று கேட்டார். “காசு கிடக்கு” ‘நாளைக்குத் தாறன்’ என்ற சங்கரப்பிள்ளையரின் திருகுதாள பேச்சுக்கள் இன்று பசுபதியின் எண்ணத்தில் கொஞ்சமும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தவில்லை. இன்று அவர் குடிக்கு மண் விழுந்துதென்று அவர் தீர்மானித்துக் கொண்டார்.

ஏமாற்றத்தோடு நீண்ட பெருமுச்சொன்றை விட்டுக் கொண்டு தலையைத் தொங்கப் போட்ட வண்ணம் போகப் புறப்பட்டவர்மனதில் ஒரு அற்பஆசை. மிகமிக அற்ப ஆசை. ‘திண்டாசை தீராட்டிலும் கண்டாசை தீரட்டும்’ என்று நினைத்துக்கொண்டு, கள் நிரம்பித் ததும்பிக்கொண்டிருந்த ஒரு கள்ளு முட்டியின் அருகேசென்று ஆசை தீரக் குனிந்து பார்த்தார்.

அவர் நாக்கில் நீர் ஊறியது. அதே நேரத்தில் கள்ளுக்குள் முழ்கி இறந்துகிடக்கும் ஈக்களைக் கண்டார். அந்த ஈக்களை விட அற்ப பிறவியாக அவர் போய் விட்டதாக அவருக்கு அவ்வேலை யில் பட்டது. ஈக்கள் உத்தம பிறவிகள் என்று எண்ணினார். ஒருஏயாகப் பிறந்திருந்தாலாவது கள்ளையே குடித்து கள்ளிலேயே முழ்கி இறந்திருக்கலாமேயென்று அவர் சிந்தனைச்சக்கரம்சுழன்றுது சமூர்சி வேகத்தில் அவர்வாயிலிருந்து ஒரு பாடல் பிறந்தது.

தாயார் இருந்தென்ன மக்கள் மஜைவியர் சார்ந்துமென்ன மாயா உயிர்பெறு மாவட யாக்கையில் வாழ்ந்துமென்ன ஓயாது தாங்குடித் தேசை வாழ்வறும் உத்தமழிவு சயாய்ப் பிறந்தில னேகள்ளில் முழ்கி இறப்பதற்கே!'

(அல்வையூர் கவிஞர் மு. செல்லையா)

பாடலைக்கேட்டதும் கையில் ஏந்திய பிளாக்களை கீழே வைத்து விட்டு எல்லோரும் விழுந்து விழுந்து சிரித்தனர். நிறை தன்னியிலிந்திருக்கும் போது தான் சங்கரப்பிள்ளையர் வாயில் பட்டினத்தார் பாடல் பிறப்ப துண்டு, இன்று புதுமையாக ஒரு பட்டினத்தார் பாடலைப் பாட்டினார் என்பது அவர்கள் எண்ணம்.

For your Permanent
& Quality Photographs

Visit

GNANAMS STUDIO

23, Clock Tower Road,
Jaffna.

Branch:
17, Stanley Road,
Jaffna.

Telephone: 7067

Telephone: 31713

cable: "SOLEAGENT"

P. O. Box: 1672

C. G. Roberts

Manufacturers:

SOLE AGENT AND SOLE REPRESENTATIVE INCEYLON
For Hardware & other Products:

Colombo City Mission Bldg.
No. 155½ Dam Street,
Colombo 12.-Ceylon.

Items of the Manufactures I represent
as detailed below:

Machine Equipments.—Twist Drills
high speed Lubrication
Equipments, Brammer Belting
Wire Ropes — Packings
for Machine Industrial Canvas
Stock and Dies etc.

ஸ்ரீ மாந்திரங்க் ரணந

நிலை

வீட்டுக் கூரை ரொம்ப நாளாக அந்தத் துடைப்பத்தைக் கவனித்து வந்தது.

நிலத்தில் கிடக்கும் தூசுக் காகிதத் துண்டுகள் மற்றும் உதவாப் பொருட்களையெல்லாம் 'குப்பைகள்' என்று அட்டகாசத் தோடு பெருக்கி வீட்டுக்கு வெளியே ஒதுக்கித் தள்ளுவது துடைப்பத்தின் அன்றை வேலை.

ஆண்டுகள் இரண்டு கழிந்தன.

ஓரு நாள் துடைப்பத்தின் கயிறு அறுந்து தும்புகள் கலைந்து விழுத் தொடங்கிறது. அதன் தடியும் முறிந்துபோனது. வீட்டு மூலையில் துடைப்பம் உடைந்து முறிந்து கிடந்தது.

புதிதாக வீட்டுக்கு வந்த புதுத் துடைப்பம் அடுத்த நாள் 'சீ குப்பை' என்று வீட்டுக் கூடத்தில் கிடந்த தூசு துண்டுகளைப் பெருக்கித் தள்ளிக்கொண்டு வந்தபோது பழைய துடைப்பமும் அவற்றேடு ஓரு குப்பையாக ஒதுக்கி வெளியே தள்ளப் பட்டது.

துடைப்பத்தின் இரண்டு ஆண்டு வரலாறு நன்கு தெரிந்த வீட்டுக் கூரை அப்போது தனக்குள்ளேயே கூறிக்கொண்டது:—

'துடைப்பமும் ஓரு நாள் குப்பை ஆகும்'.

மாணவன்: சார்.....அடியாதை யுங்க. அடிச்சா நம்ம எம்பி யைப் பிடிச் சு உங்களை டிரான்ஸ்வரிலை அனுப்பி விடுவோம்.

ஆசிரியர்: நான் அடிக்கல்லை நீ போய் விளையாடு...

அய்யப்பீமாமா

சிறுவர் சிறுமியர்
விரும்பிப் படிக்கும்
மாதப் பத்திரிகை

இலங்கை முழுவதும்
சப் ஏஜன்டுகள் தேவை.

சோல் ஏஜன்ட்

த. தம்பித்துரை அன் சன்ஸ்
226, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

ஸாம்பை

கலையுலகின்
பெருமைப்
பெட்டகம்

இலங்கை முழுவதும்
சப் ஏஜன்டுகள் தேவை...

சோல் ஏஜன்ட்

த. தம்பித்துரை அன் சன்ஸ்
226, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

அம்மா தாயே... படம் பார்த்து பத்து நாளாக்கு
தர்மம் போடுங்க தாயே!

★

என்ன தம்பி உனக்கு சிகரட்
புகைக்கிற பழக்கம் கிடையாதே.
எப்ப தொடங்கினே?

★

கிரட் புகைக்காட்டா நாக
ரீகம் இல்லையென்று மனைவி சன்
டைக்கு வாரு..... அது தான்.

★

என்ன சார் நம்ம ஞானத்தைத்
தெரியுமா?

யார் சார்..... தெரியல்லையே

சரியா சந்திரபாடு மாதிரியா
இருப்பாரே... அவர் தான்.

ஓஹோ..... அவரா.....
நல்லாத தெரியுமே.

என்னப்பா

இந்தாப்பா வெயிட்டார். நீ
தந்த பில்லுக்குத்தான் காசு
சரியாயிருக்கு..... இனும்
கொடுக்க காசில்லையே.

பில்லை தாங்க சார். இன்
நெருதரம் காட்டிப் பார்க்கி
றேன் சார்.

என்னப்பா ஓவ வாரு
நாஞும் பத்துக்கட்டை நடந்து
போயிட்டு வாறியே..... எங்கே
போய் வாருய்.

என்னப் பத்தி புளுகி ப
பேசிற சீவன் ஒண்டுதான்
இருக்கு. அதைத் தேடிப்
போயிட்டு வாறன்.

ஆசிரியர்: கழுதையை வைத்து
ஒரு ஹாஸ்யத் துணுக்கு
எழுதுங்க சார்.

உதவியாசிரியர்: போயும்
போயும் ஏன் சார் கழுதை
யைப் பற்றி எழுதச் சொல்
றிங்க.

ஆசிரியர்: கழுதை படம்
புளோக் ஒண்ணு வீணைப்
போகுது... அது தான்.

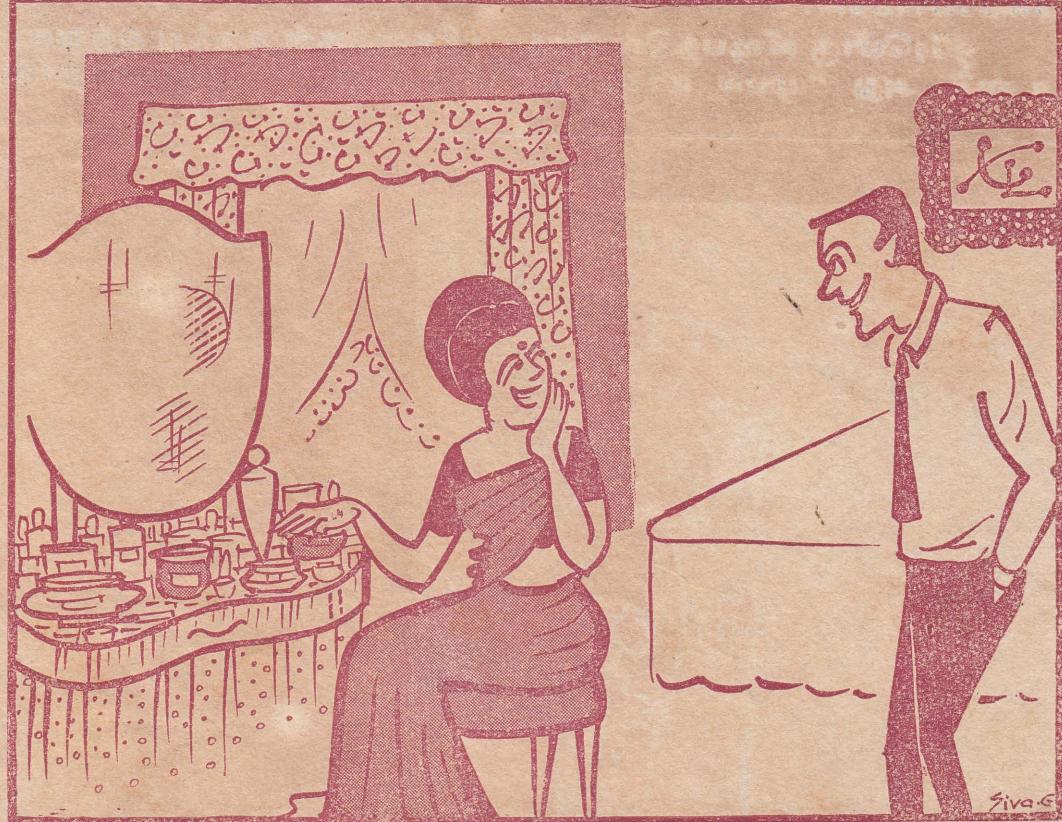
ஆசிரியர்: ஒரு அடியிலே எத்
தனையார்?

மாணவன்: நாலடி சார்.

ஆசிரியர்: என்னடா மடையா!
எப்படி நாலடி.

மாணவன்: நாலடியார், நாலடி
யார் என்று தானே எல்லோ
ரும் சொல்லுகிறார்கள் சார்.

‘உன்னை அழகுபடுத்த இவ்வளவு பொருட்கள் எதற்கு? சீமா சாரி ஒன்று அணிந்தால் போதுமே.’

சிந்தெட்டிக் ஆடை வகைகளில்
நாங்கள் பெருமையுடன் அளிக்கும் புதிய படைப்புகள்

★ சீமா சாரிகள் மற்றும்

★ நங்கையர் அணியும்
நாகரீக ஆடைகள்

சீமா சில்க் இன்டஸ்றீஸ் லிமிட்.,

திருநெல்வேலி

தந்தி: சீசில்க்ஸ்.

—

யாழ்ப்பானம்

தொலைபேசி: 7170

சபையோர்களே!

ஓரேயொரு விஷயத்தில் எமது கட்சிகளுக்குள் கருத்து ஒற்றுமை உண்டு. அது “முயல் மார்க் நூலே தரமானது” என்பது தான்.

வானவிஸ் வர்ணங்களில்

வகைவகையான

“முயல் மார்க்”

தயல் நூல்களை எங்கும்

பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

தயாரிப்பாளர்கள்:

சம்பியன் திரெட் மனுபக்சரிங் கம்பெனி

கொழும்பு-12